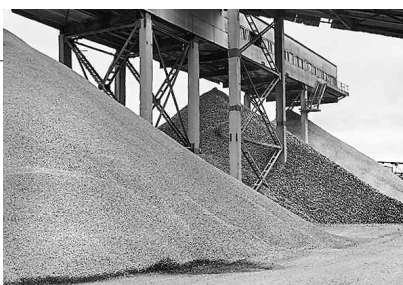

4 Чому щебеневі заводи працюють лише на третину потужностей?

5 Закон України «Про судоустрій і статус суддів»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

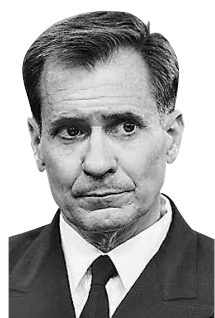
СЕРЕДА, 31 СЕРПНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№162 (5782)

ЦИТАТА ДНЯ

ДЖОН КІРБІ:

«Тактика утримання дисидентів у психіатричних палатах викликає глибоку тривогу. Ми приєднуємося до міжнародної спільноти в заклику до російського уряду щодо негайного звільнення Ільмі Умерова».

Речник Держдепартаменту США про стурбованість долею заступника голови Меджлису кримськотатарського народу

Прозорість тарифів і розрахунків

АКТУАЛЬНО. Кабінет Міністрів створив сайт, де зібрано інформацію про розрахунок тарифів, а також можливих комунальних субсидій. Про це на своїй сторінці в соціальній мережі Facebook повідомив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман.

«Сьогодні запрацював <http://teplo.gov.ua/> — сайт, який дає відповіді на найпоширеніші в суспільстві запитання. Чому зросли тарифи? Як формується ціна на газ? Навіщо потрібні субсидії? Як зменшити комунальні платежі? — написав Прем'єр. — Наголошую: ніхто не залишиться один на один з новими рахунками на газ, тепло, воду й світло. Кожен, хто потребує допомоги у сплаті житлово-комунальних послуг, її отримає. Уряд подбав, щоб перехід на нові справедливі тарифи на житлово-комунальні послуги був менш відчутним для більшості українців». На сайті є калькулятор комунальних платежів і субсидій, повідомляє УНІАН. «Введіть дані своєї квартири і тарифи свого міста і дізнайтеся, скільки під час оформлення субсидії становитимуть ваші комунальні витрати, а скільки за вас заплатить держава. Все просто і прозоро», — резюмував Прем'єр.

ЦИФРА ДНЯ

77,9 млрд грн

становили надходження до місцевих бюджетів протягом січня-липня поточного року

Митне питання: ризик ускладнення контролю

Фото Володимира ЗАКІ

РЕФОРМА. У це може вилитися створення ще одного органу для боротьби з контрабандою та корупцією

ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
ГАЗЕТИ
«УРЯДОВИЙ
КУР'ЄР»
НА 2016 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

Газета для тих, хто приймає рішення

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

ТЕЛЕКУР'ЄР

програми головних телеканалів України на сторінках «Урядового кур'єра»

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

послуга за приймання передплати

на 1 місяць 25 грн 47 грн 95 коп.
на 3 місяці 75 грн 141 грн 2,15 грн

Соціальний передплатний індекс 40227

Передплатний індекс 61035

У Києві газету можна також придбати в кіосках «Союздрук»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 30 серпня 2016 року

USD 2548.8686

EUR 2847.0862

RUB 3.9165

/ AU 336132.05

AG 4758.74

PT 274513.15

PD 175871.93

за 100 доларів США

за 100 євро

за 10 рублів

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Інвесторам готують позитивні сигнали

МЕТА. Приватизація державних підприємств дасть поштовх модернізації виробництва й підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних товарів

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Окрім важливих кадрових питань, про які наша газета повідомляла у попередньому номері, засідання Національної ради реформ було присвячено, так би мовити, вічним темам нашого сьогодення — дерегуляції, спрощенню ведення бізнесу та залученню інвесторів в Україну. Адже ці аспекти є надзвичайно актуальними, навіть життєво необхідними для економічного розвитку держави.

Тут ідеться не лише про кількість залучених коштів у вигляді прямих іноземних інвестицій. Розглядати питання слід набагато ширше: тут і створення нових робочих місць, і забезпечення надходження податків до державного й місцевих бюджетів, і справедлива судова система, коли інвестор може знайти захист, і справедлива податкова система, де платник податків вважається першою людиною в державі, і справедлива митна система, й ефективна боротьба з корупцією, і прозора та ефективна приватизація, й ефективний фондовий ринок.

Чого чекає бізнес від держави

Усі ці чинники, на думку Президента Петра Порошенка, і є складовими привабливого інвестиційного клімату. Останні два роки були позначені позитивними зрушеннями у цьому напрямі. «Значно спрощено процедуру відкриття бізнесу: на 40% зменшено кількість документів, які необхідно подати, і кількість часу для відкриття бізнесу. Зменшено зі 143 до 84 кількість дозволів. Це знайшло відображення в рейтингу Doing Business, де Україна значно поліпшила показники», — нагадав Президент. Утримав скорочено число перевірок Державною фіскальною службою, насамперед це стосується малого й середнього бізнесу.

Виробники поступово відчують потепління інвестиційного клімату

З огляду на це глава держави доручив продовжити рішучі дії з подальшої дерегуляції: «Це те, чого чекає від нас бізнес». Наприклад, підключення до електромереж у нас в середньому триває, за оцінками Світового банку, 263 дні. Для порівняння: в Південній Кореї цей процес займає 18 днів. Тому й слід скасувати левову пайку цих дозвільних рішень, а решту передати на місця, вважає Президент. Ідеться не лише про зменшення кількості ліцензій, дозволів, сертифікатів, так само потребують істотного спрощення процедури в будівництві та експорті.

З цього приводу Прем'єр-міністр Володимир Гройсман зауважив таке: «Мінпаливенерго спільно з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, напрацьовують таке стан-

дартне підключення, яке дасть цьому важливому сегменту інструмент для підключення підприємств».

Далі Президент схвально оцінив рішення Верховної Ради про ухвалення в першому читанні законопроекту про спрощення експорту, який передбачає можливість укладати контракти в електронній формі, не перекладати їх з англійської мови. Загалом у парламенті зареєстровано 39 дерегуляційних законопроектів, із них п'ять проголосовано в першому читанні, повідомляє прес-служба Президента.

Глава держави висловив сподівання, що початок роботи Верховної Ради буде позначений особливою увагою до законопроектів щодо спрощення ведення бізнесу й забезпечення експорту. Переконаний він і в необхідності прискорення процесу приватизації, адже

йдеться не лише про Одеський припортовий завод, Центренерго, енергомережу. «Я чекаю на рішення Верховної Ради про розширення переліку об'єктів приватизації і в аграрній, і в енергетичній галузі. Це та політична воля, яку ми маємо продемонструвати інвесторам разом із прозорістю й ефективністю», — зазначив Петро Порошенко.

Уряд налаштований на взаємодію

Таку саму думку висловив і глава уряду Володимир Гройсман: «Вірю в те, що парламент може консолідуватися, ухвалити необхідні закони, щоб ми могли продовжити процес приватизації абсолютно, підкреслюю, публічно». За його словами, кількість державних підприємств в Україні (3,5 тисячі) в

десять разів завищена та є джерелом корупції й неефективного використання державних коштів.

Він переконаний, що їх приватизація відкриє шлях реальним інвестиціям, модернізації, створенню робочих місць і виробництву конкурентної продукції, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Поштовх залученню інвестицій дасть також взаємодія Офіса із залучення інвестицій та новоствореної Національної інвестиційної ради. Зокрема остання буде добрим інструментом для створення майданчика з вирішення питань, що стосуються інвесторів. На думку Прем'єра, дерегуляція та залучення інвестицій — саме ті інструменти, що допоможуть розкрити справжній потенціал України.

Крім того, уряд готує до впровадження нові серйозні механізми підтримки міжнародної торгівлі, що дасть змогу гідно представляти вітчизняних виробників на світових ринках. До їх напрацювання залучено кращих фахівців Міністерства закордонних справ і Міністерства економічного розвитку і торгівлі.

Спільним завданням Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів Володимир Гройсман вважає забезпечення зростання рівня життя наших співгромадян відповідно до можливостей держави: «Ми повинні побудувати якісний процес взаємодії для того, щоб ми могли спокійно дивитися людям в очі, чесно, і тут нам є над чим працювати спільно для того, щоб ми врешті-решт досягли балансу — підтягнули рівень життя в країні до тих можливостей, які має Україна. Це наше величезне завдання, яке ми можемо виконати».

Прем'єр підкреслив налаштованість на конструктивну взаємодію й підвищення якості ухвалюваних рішень органами влади на різних рівнях.

Нові посли почали працювати

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ДИПЛОМАТІЯ. В нашій країні розпочинають місію нові посли чотирьох країн: Сполучених Штатів Америки, Румунії, Федеративної Республіки Бразилія та Арабської Республіки Єгипет. Новопризначені керівники дипломатичних місій — Марі Йованович, Крістіана-Леона Цуркану, Освалдо Біато Жуніор і Хоссам Ельдін М. Алі — вручили Президентіві Петру Порошенку вірчі грамоти.

Глава держави привітав Марі Йованович із початком діяльності на посаді Посла США в Україні, наголосивши, що розраховує зокрема на її попередній досвід роботи в Києві у 2001—2005 роках.

Петро Порошенко висловив вдячність американській стороні за політичну, фінансову та військово-технічну підтримку в боротьбі України проти російської агресії. «Розраховуємо на продовження ефективної спів-

Американський посол Марі Йованович розраховує на продовження ефективної співпраці з нашою країною

праці», — цитує його слова департамент прес-служби Адміністрації Президента. У відповідь Марі Йованович повідомила, що планує зосередити свою роботу на збереженні й посиленні згаданої

підтримки в майбутньому. «За останні два роки Україна досягла значного прогресу. І нині маємо великі можливості для продовження розпочатих змін. Тож США є надійним другом і під-

тримує Україну й реформи, які проводять тут», — зазначила американський дипломат.

Особливу увагу співрозмовники приділили безпечному розвитку ситуації на

Донбасі та каральним діям Росії в окупованому Криму.

Під час бесіди з Послом Румунії Петро Порошенко відзначив високу динаміку двостороннього діалогу, що склався між обома країнами останніми роками. Він зазначив, що очікує на візит Президента Румунії Клауса Йоханніса до України в 2017 році, програмою якого передбачено засідання президентської комісії.

Глава Української держави висловив сподівання, що Бухарест і надалі сприятиме поглибленню взаємодії України з ЄС і НАТО. Петро Порошенко звернувся до румунської сторони розпочати діалог задля запровадження спільного контролю на українсько-румунському кордоні. «Це стане інструментом для боротьби з корупцією. Прискорення процедури перетину кордону продемонструє довіру та дружбу між нашими націями», — наголосив Президент.

У розмові з Послом Федеративної Республіки Бразилія йшлося про важливість відновлення регулярного полі-

тичного діалогу та ділових контактів між двома країнами на всіх рівнях. Президент також наголосив на необхідності прискорення організації українсько-бразильської міжурядової комісії з економічної співпраці. Петро Порошенко відзначив високий потенціал співпраці в аграрному секторі, у фармацевтиці, ядерній енергетиці, науково-технологічній та військово-технічній галузях.

З Послом Єгипту Хоссамом Ельдіном М. Алі Петро Порошенко обговорив важливість активізації політичного діалогу й поглиблення торговельно-економічного співробітництва між двома державами.

Сторони підтвердили зацікавленість у проведенні до кінця 2016 року сьомого засідання Спільної міжурядової комісії з економічного та науково-технічного співробітництва між Україною та Арабською Республікою Єгипет. А Президентіві Єгипту Петру Порошенку поновив запрошення здійснити візит в Україну у зручний для нього час.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Митне питання: ризик ускладнення контролю

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Реформа митниці найбільш очікувана. На цьому переконливо наголошував міністр фінансів Олександр Данилюк, схвалюючи чергове нововведення на митниці — «єдине вікно», що значно спрощує та пришвидшує митне оформлення, мінімізує людський фактор. Нарешті одна з найефективніших у світі електронних систем обміну даними на митниці під час імпорто-експортних операцій чи транзиту (йдеться про митний, санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний, радіологічний та інші види контролю) починає працювати й в Україні.

Запасний інструмент

Але це одна з чотирьох реформ, які розгортаються на митниці. Серед інших — відеофіксація на пунктах пропуску та митних постах (нині також в тестовому режимі), мобільні групи з боротьби з порушеннями на митниці, куди увійшли митники, податкові міліціонери, прикордонники та представники поліції. Вони у вересні мають активізувати роботу. З цього місяця має запрацювати й Міжрегіональна митниця Державної фіскальної служби.

Цей підрозділ **голова ДФС Роман Насіров** називає запасним інструментом боротьби з корупцією та контрабандою на митницях. Обов'язки його працівників — аналіз ризиків і в разі необхідності виїзд без попередження на будь-яку митницю для оперативного втручання. На період їх перебування тут митників відсторонюватимуть від виконання обов'язків. Міжрегіональну митницю буде наділено правами здійснювати повний митний контроль, перевіряти відомості в митних деклараціях і правильність нарахування митних платежів, виявляти і припиняти порушення як суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, так і працівників ДФС.

Усі ініціативи ДФС Роман Насіров позиціонує як дієві кроки на шляху не лише подолання корупції, а й спрощення умов ведення бізнесу.

Водночас **керівник практики непрямого оподаткування Ernst & Young в Україні Ігор Даньков** відзначає ризики, пов'язані зі створенням Міжрегіональної митниці.

«Розглянемо нинішню структуру ДФС. Запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України — це завдання департаменту боротьби з митними правопорушеннями. Запобігання кримінальним та іншим

Фахівці вважають: податкова та митна служби повинні бути розділені

правопорушенням у митній сфері, їх розкриття та припинення — компетенція Головного оперативного управління (податкова міліція). Забезпечення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в ДФС здійснює Головне управління внутрішньої безпеки. Більше того, нещодавно при Міністерстві фінансів уряд створив Міжвідомчий цільовий центр (МЦЦ) із запобігання та виявлення порушень законодавства з питань державної митної справи і 20 спільних мобільних груп з представників ДФС, Державної прикордонної служби та Національної поліції. Тобто метою Міжвідомчого цільового центру та мобільних груп також є боротьба з митними правопорушеннями», — каже експерт.

Є нюанси

Він констатує, що в структурі ДФС є як мінімум три департаменти, а також МЦЦ, які повинні займатися боротьбою з контрабандою, митними правопорушеннями та корупцією на митниці. Міжрегіональна митниця буде п'ятим органом, який долучиться до цієї справи. Методи такої боротьби можуть відрізнятися залежно від конкретного органу. Наприклад, Міжрегіональна митниця набуде повноважень колишньої Оперативної митниці, яка існувала на початку 2000-х у структурі митної служби. Тобто зможе здійснювати митний контроль з повною заміною чергової зміни митного органу, діяльність якого перевіряють. Зазначені вище департаменти ДФС і МЦЦ такого робити не можуть.

«Уже нині є небезпека дублювання повноважень різних органів, а можливо, й міжвідомчого конфлікту інтересів. Не зрозуміло, як координуватимуть діяльність департаменти ДФС і МЦЦ. Створення ще одного органу для боротьби з контрабандою і корупцією (Міжрегіональної митниці) навряд чи покращить ситуацію, але може усклад-

нити координацію і знизити ефективність діяльності державних органів у сфері боротьби з митними правопорушеннями і корупцією. При цьому, крім підрозділів ДФС, у процес митного оформлення під приводом боротьби з корупційними проявами у митній сфері активно втручаються й інші правоохоронні органи (насамперед оперативні працівники СБУ та поліції)», — констатує Ігор Даньков.

Він вважає, для того, щоб виправити теперішню ситуацію, коли боротьбою з порушеннями на митниці займаються майже всі правоохоронні органи країни, в ДФС необхідно створити єдиний підрозділ з протидії митним правопорушенням із відповідними повноваженнями. Таким чином, доцільним може бути налагодження більш ефективної внутрішньої міжвідомчої взаємодії та розділення функцій боротьби з митними правопорушеннями і боротьби з корупцією у лавах митниці.

«Під час реформування правоохоронної функції митних органів Україна в межах Угоди про асоціацію з ЄС має імплементувати митні прототипи (Customs Blueprints) Євросоюзу. Стандартом 12 «Слідча та правоохоронна діяльність» передбачено повний перелік заходів зі створення ефективної митної служби, що здатна протидіяти митному шахрайству та притягувати порушників до відповідальності (зокрема оперативна діяльність, слідство, міжнародне співробітництво, використання баз даних тощо). Впровадження митних прототипів може дати набагато відчутніший ефект у боротьбі з митними правопорушеннями», — резюмує Ігор Даньков.

Дуже слабкою з погляду структурних реформ та боротьби з корупцією ідею створення Міжрегіональної митниці назвав **експерт з податкової та митної політики Реанімаційного пакета реформ Вячеслав Черкашин**. Він заявив, що

втрачається єдиний центр контролю за процесом. На його думку, вже давно на часі розділення на податкову та митну службу. «Їхнє поєднання дало фіскалам фантастичні права. А треба віддати податкову міліцію, бази даних про підприємців Мінфіну, забрати в ДФС функцію податкового контролю на районному рівні, тоді служба стане справді сервісною. А якщо виникають ідеї підпорядкувати Міжрегіональну митницю самому міністру фінансів, то це означає, що корупцію і порушення під час визначення митної вартості нині не можуть побороти», — зауважує Вячеслав Черкашин.

«УК» звернувся в ДФС, щоб дізнатися, чи не дублюватиме Міжрегіональна митниця повноваження департаментів ДФС і МЦЦ та як координуватимуть діяльність департаментів, центру та цієї митниці. У відповідь отримали лише таке: «Кабінет Міністрів ухвалив постанову від 08.08.2016 № 495 «Про утворення Міжрегіональної митниці Державної фіскальної служби». Зокрема прийнято рішення, що Положення про Міжрегіональну митницю має затверджувати Міністерство фінансів. На цей час проект Положення про міжрегіональну митницю опрацьовують структурні підрозділи ДФС. Після проходження узгоджувальних процедур воно буде скеровано для затвердження до Міністерства фінансів. Отже, поки що надання відповіді щодо завдань, повноважень Міжрегіональної митниці, порядку координації її діяльності та взаємодії зі структурними підрозділами ДФС є передчасним».

До речі, відповідь прес-служби ДФС надійшла 26 серпня. А Роман Насіров 17 серпня заявляв, що Міжрегіональна митниця запрацює вже у вересні. Тож залишається сподіватися, що цю ініціативу таки добре проаналізують, щоб не додалося нових проблем.

ПРОШУ СЛОВА!

Цікава математика напередодні...

Лариса УСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Останні літні дні, хоч у мене в родині вже немає школярів, за звичкою змушують думати про школу і вчителів. З великою вдячністю згадую тих, хто колись учив мене. І не стільки з приводу того, чого вони вчили, скільки як вони це робили. На чільному місці — вчителька математики, яка ніколи не задавала додому непосильних завдань, але більш ніж півкласу вчилися на тверду п'ятірку (за теперішньою шкалою це не менш як 11—12 балів). А що нині?

Наведу кілька прикладів, які, як мовиться, зачепили мене за живе. Ні прізвищ учителів, ні номерів шкіл не називатиму: щоб ні в кого не виникло зайвих образ, а кому треба — той і так себе впізнає. Перший — не скажу точно, в якому класі (однозначно середня школа), вчителька математики дала додому дітям таку задачку: у склянку біжить вода зі швидкістю, за якої об'єм подвоюється за секунду. За 14 секунд набігло півсклянки. Запитання: скільки часу потрібно, щоб склянка наповнилася? Насправді щоб дати відповідь, не треба довго думати й робити складні обчислення: якщо за 14 секунд набігло півсклянки, а за секунду об'єм подвоюється, то треба всього 15 секунд. У когось є заперечення?

Тепер увага: вчителька поставила двійки усім учням, які логічно дійшли саме такої відповіді, а це... всі сильні учні класу. А ті, хто з математикою, а тим паче логікою, не надто в ладах, отримали відповідь «28 секунд» і... 12 балів у результаті. У мене запитання тільки одне: чи має право викладати математику така вчителька? Як на мене, це дуже хороший тест на профпридатність. Тим більше, що нині дуже багато кажуть про те, якою буде оновлена українська загальноосвітня школа. Та якщо у ній залишаться такі викладачі математики, зміна фасаду справі не заридить.

А нещодавно мої знайомі хотіли перевести свого сина (чи то в 5-й, а чи в 6-й клас — не так важливо) зі звичайної загальноосвітньої школи у ліцей з математичним ухилом. Зрозуміло, у тому ліцеї дітям влаштували справжнісінький екзамен. Так ось, серед завдань була дуже цікава задача. Наведу умову, щоб усі читачі також мали змогу спробувати розв'язати її самостійно: периметр прямокутника 72 сантиметри, при цьому одна зі сторін на 18% менша за іншу. Потрібно знайти довжини сторін.

Коли знайомий, намагаючись стримати емоції, продиктував мені умову, вирішила згадати дитинство і розв'язати задачку. Тим більше, що в умові нічого складного я не бачила — звичайнісінька, на складання пропорції. Та тільки почавши підраховувати, зрозуміла причину емоційності батька цього школяра: якби різниця між сторонами становила 20%, ми б легко отримали довжину сторін (довші — по 20 см, коротші — по 16), а в цьому разі після коми маємо хтозна-скільки цифр. Тому мені цікаво, чи ота вчителька математики в ліцеї, яка формувала пакет завдань перевіркою контрольної для 11-річок, сама її розв'язувала. Якщо так, хочеться спитати інше: тоді навіть дітям підсунули, не побоюся цього слова, таку математичну свиню, адже зазвичай у відповіді мають бути красиві круглі цифри, а не безкінечність після коми?

Можливо, для того, щоб батьки шукали шляхів, як влаштувати дитину в цей ліцей, якщо, скажімо, не вистачає кількох балів, «зрізаних» саме цією неоконечною задачкою? А це вже банальна корупційна схема. Розповіла про цей випадок на своїй сторінці в соцмережі, і знайомі поділилися іншим: щось схоже відбувається і в одній зі столичних гімназій, а потім директор збирає батьків тих учнів, яким якраз і забракло тих нещасних кількох балів, і пропонує «гарантований вступ» за дві з половиною тисячі гривень допомоги школі. Тож мені цікаво: це яка школа — ще старого гатунку чи вже оновлена, сучасна?

До речі, саме цей механізм — зовсім не ноу-хау сьогодення дня. Фразу «А чим ви можете допомогти нашому навчальному закладу матеріально?» я вперше почула у рідній школі, коли повила свою старшу доньку туди у перший клас. Це було акурат два десятиліття тому. Сказати, що я була тоді просто обурена, — це нічого не сказати... Пізніше, коли життя змусило кілька років вчителювати, боляче вдарило усвідомлення, що вчителі цей механізм дуже легко пристосовували під власні потреби: у тій школі, де я викладала українську мову та літературу, вчителька математики (серйозна жінка поважного віку, котра, поза всякими сумнівами, дуже добре знала свій предмет і вміла пояснити його учням) занижувала дітям оцінки на уроках з тим, щоб вони приходили на додаткові заняття. І так починалося в Києві репетиторство... Можна, звісно, згадати про рівень оплати вчительської праці, та є ще й моральний аспект проблеми, а він у даному разі поваги таким педагогам аж ніяк не додає.

Звісно, не всі такі, є школи, де вчителі люблять свою роботу і вихованців, вкладаючи у їхні голови знання. І я переконана, що таких набагато більше, ніж тих, хто поставив математику (українську мову, іноземну чи будь-який інший предмет) на користь виживанню школи. Що теперішні школярі й через 10, і через 20-30 років із вдячністю згадуватимуть свою Вчительку, яка вчила по-справжньому, а не задавала дітям задачки, які мусили розв'язувати батьки, шукаючи відповіді у власних гаманцях.

Це так, роздуми напередодні, а завтра... Завтра буде свято — вся наша країна сяде за парти, щоб крокувати у Країну знань. Тож наполегливості всім і легких кроків на цьому такому потрібному шляху.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про затвердження складу делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2016 — 2020 роки

1. Затвердити склад делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2016 — 2020 роки (додається).

2. Визнати з дня відкриття 31-ї сесії Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи (19 жовтня 2016 року) такими, що втратили чинність: статтю 2 Указу Президента України від 3 вересня 2012 року № 535 «Питання делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи»; Указ Президента України від 22 березня 2014 року № 333 «Про зміни у складі делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи»; Указ Президента України від 21 травня 2015 року № 279 «Про зміни у складі делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2012 — 2016 роки»; Указ Президента України від 29 лютого 2016 року № 74 «Про зміни у складі делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2012 — 2016 роки».

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
29 серпня 2016 року
№358/2016

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 29 серпня 2016 року № 358/2016

СКЛАД
делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад
Ради Європи на 2016 — 2020 роки

I. Представники України в Палаті місцевих влад Конгресу
АНДРЕЙЧЕНКО Світлана Григорівна — депутат Новопетриківської сільської ради, Великовоєво-Сілівський район, Донецька область (за згодою)
АТРОШЕНКО Владислав Анатолійович — Чернігівський міський голова (за згодою)
МАРЧЕНКО Катерина Валентинівна — депутат Бердянської міської ради, Запорізька область (за згодою)
МОРГУНОВ Сергій Анатолійович — Вінницький міський голова (за згодою)
ПРОКОПІВ Володимир Володимирович — заступник міського голови — секретар Київської міської ради (за згодою)
СЕНКЕВИЧ Олександр Федорович — Миколаївський міський голова (за згодою)

II. Заступники представників України в Палаті місцевих влад Конгресу
АЛЕКСЕЄВ Ігор Юрійович — Охтирський міський голова, Сумська область (за згодою)
КУШНІР Анатолій Аркадійович — Маківський сільський голова, Хмельницька область (за згодою)
МАЗУР Сергій Сергійович — Балтський міський голова, Одеська область (за згодою)
НІКОРИЧ Марія Іллівна — Новоселицький міський голова, Чернівецька область (за згодою)
СТЕЛЬМАШЕНКО Юрій Олександрович — депутат Дніпровської районної у місті Херсоні ради (за згодою)
ЦИМБАЛЮК Любов Володимирівна — депутат Житомирської міської ради (за згодою)

III. Представники України в Палаті регіонів Конгресу
БАСАРАБ Сергій Михайлович — заступник голови Івано-Франківської обласної ради (за згодою)
БОГАТИРЧУК-КРИВКО Світлана Кирилівна — депутат Рівненської обласної ради (за згодою)
КАЛЮЖНА Оксана Іванівна — депутат Турійської районної ради, Волинська область (за згодою)
ПРИГАРА Петро Йосипович — депутат Хустської районної ради, Закарпатська область (за згодою)
ПРИГУНОВ Гліб Олександрович — голова Дніпропетровської обласної ради (за згодою)
СВІТЛИЧНА Юлія Олександрівна — депутат Харківської обласної ради (за згодою)

IV. Заступники представників України в Палаті регіонів Конгресу
АНОПРИСНКО Володимир Михайлович — депутат Жашківської районної ради, Черкаська область (за згодою)
БІЛОУС Андрій Васильович — депутат Львівської обласної ради (за згодою)
ГОРГАН Олександр Любомирович — депутат Київської обласної ради (за згодою)
ЛІТВИНОВА Наталія Петрівна — заступник голови Білокуракинської районної ради, Луганська область (за згодою)
ПЕТРОВА Анжела Василівна — депутат Добровеличківської районної ради, Кіровоградська область (за згодою)
ЧМИР Володимир Сергійович — заступник голови Шишацької районної ради, Полтавська область (за згодою).

Глава Адміністрації Президента України Б.ЛОЖКІН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Національної ради реформ

1. На часткову зміну пункту 1 статті 2 Указу Президента України від 22 грудня 2014 року № 947 «Питання Національної ради реформ» (зі змінами, внесеними Указами від 19 січня 2015 року № 22, від 3 червня 2015 року № 310, від 26 серпня 2015 року № 512, від 19 квітня 2016 року № 163 та від 25 квітня 2016 року № 173):

1) увести до складу членів Національної ради реформ, які беруть участь в її роботі з усіх питань, РАЙНІНА Ігоря Львовича — Главу Адміністрації Президента України;

2) затвердити у складі членів Національної ради реформ, які беруть участь в її роботі з усіх питань, ЛОЖКІНА Бориса Євгеновича — Радника Президента України, заступника Голови Національної ради реформ (за згодою).

Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президента України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
29 серпня 2016 року
№371/2016

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 серпня 2016 р. № 613-р
Київ

Про звільнення Попової Т. В.
з посади заступника Міністра інформаційної
політики України

Звільнити Попову Тетяну Валеріївну з посади заступника Міністра інформаційної політики України за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Заявки приймають,
а вагонів катмаГОСТРА ТЕМА. Чому щебеневі заводи працюють
лише на третину потужностей?

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

— То як з вагонами? Знову немає? Ми ж підводимо польських партнерів! — за такою емоційною телефонною розмовою з представником Рівненського відділення Львівської залізниці застала на робочому місці директора ПАТ «Томашгородський щебеневий завод» Віктора Бунечка.

Не встиг він покласти слухавку, як на мобільному висвітився код Польщі:

— То що там з темі вагонами? — перепитує президент компанії «Гранкруш», що у Хелмі. І вкотре, не почувши позитивної відповіді, «приправляє» розмову відомим ненормативним слівцем.

Відповідальності
немає

«Схожа ситуація, на жаль, уже стала звичною, — розповідає директор Віктор Бунечко. — Електронні заявки на потрібну кількість вагонів у нас приймають справно, розрахунки центр транспортної логістики Укрзалізниці контролює жорстко: маємо провести попередню оплату за використання вагонів за три доби, причому неодмінно з урахуванням обсягів попереднього відвантаження, та ще й, наче провидці, передбачити тип вагона, який, можливо, до нас приїде. А може, й не приїде — бо за забезпечення вагонами центр транспортної логістики відповідальності не несе. Нонсенс! Тобто якщо у нас оплачений, скажімо, напіввагон, а нам пришлють обрізний цементовоз, то цих коштів до уваги не беруть! Це все одно, що ви прийшли в магазин купити кілограм ковбаси, а вас змушують оплатити цілих три, та ще й наперед спрогнозувати, яку саме їсти будуть ваші домашці».

Йдемо на територію підприємства, де «мертвим багажем» лежать гори щебеню різноманітних фракцій: ось зокрема той, на який з нетерпінням чекають у Польщі, нагадує відбірні макарони з твердих сортів пшениці. Виявляється, компанія «Гранкруш» постачає щебінь, що імпортується з України, для будівництва автомагістралей та залізничних колій для всієї Польщі. Тож її партнери теж зазнають збитків!

ДОВІДКА «УК»

ПАТ «Томашгородський щебеневий завод» нині виготовляє 0,5 мільйона тонн щебеню на рік, тут працюють 125 людей. Це приблизно третина потужності підприємства. Окрім нього, на Рівненщині працюють ПАТ «Рафалівський кар'єр», ТЗОВ «Вірівський кар'єр», який має німецьких інвесторів, та Клесівський кар'єр нерудних копалин «Технобуд», що належить до відомої французької компанії «Лафарж». Спільною проблемою для всіх є брак вагонів для відвантаження готової продукції.

Віктор Бунечко радіє: ось вона, валюта держави, у тисячах тонн щебеню

— Раніше всі 13 кар'єрів Рівненщини, що розташовані на Українському кристалічному щиті, мали переважно російські ринки збуту, — коментує директор. — Тепер працюють лише чотири, та й ті на третину потужності. Причому, нам вдалося переорієнтуватися: ми провели атестацію продукції, отримали сертифікати її якості, що відповідають стандартам ЄС, знайшли партнерів у Польщі та Литві, уклали з ними угоди...

Він розповідає про це легко, але за кожним словом, зрозуміло, — величезна робота. Та й взагалі дивуюся, як цей досвідчений керівник тримається за такої, з дозволу сказати, економіки навиворіт.

Адже Укрзалізниці під корінь рубає всі ці напрацювання, хоча каменярі вже платять їй навіть за доставку порожнього вагона по під'їзній колії! А ще — самі ремонтують морально та фізично застарілі конструкції, бо часто вони небезпечні.

У пошуках виходу із ситуації підприємство домолося про вагони із сусідами-білорусами. Та тут — нова перешкода: виявляється, за кожен іноземний вагон, за міжнародними угодами, щодоби треба платити 22 швейцарських франки! Причому «лічильник» працює за моменту їхнього перебування на території України. Звісно, це позначається на вартості продукції. Втім, одного разу директор таки замовив вагони навіть на цих «драконівських» умовах — у Євросоюзі чекали на щебінь. Але... їх забрали на перевезення руди! Відповідь із Львівської залізниці була такою: це

державні вагони Республіки Білорусь, а ми теж подавали на них заявку. Одне слово, томашгородці знову спіймали облизня. А монополіст лише нагадав, хто господар, та, власне кажучи, засвідчив масштаб проблеми.

Як же розірвати це замкнене коло?

Оплата лише
за три доби

Насамперед, вочевидь, провести інвентаризацію наявних у країні вагонів і використовувати їх за чітким графіком, кажуть директори рівненських щебеневих кар'єрів. Якщо вони знатимуть, скільки транспорту їм нададуть, то формуватимуть саме таку виробничу програму. А вже під неї задіють і відповідних фахівців.

Хоча фахівці — окрема, не менш складна тема. Місцеві жителі, яким засліпив очі нелегальний бурштин, на «біле» щебеневе виробництво не поспішають. Тож доводиться шукати машиністів та дробильників по всіх усядах. Нині у вагончиках на території Томашгородського щебеневого заводу живуть фахівці із Запоріжжя та Дніпропетровської області. Ці чоловіки, звісно, приїхали, щоб прогодувати родини, і чекають оплати за обсяг виготовленої продукції. А їхні заробітки й, отже, валюта держави — ось вони, лежать просто неба! Податки (і чималий земельний, і екологічний) підприємство сплачує вчасно та сповна. Вже не кажу про те, як за таких умов виконати законодавство України про працю, відповідно до якого людина має відпрацювати 8 годин. За понаднормову працю передбачено подвійну оплату, але ж ніхто не знає, коли будуть вагони...

— То хто з місцевих зважиться на таку нестабільність? От і йдуть у центри зайнятості, де отримують 70 відсотків попередньої зарплати, і голова ні за що не болить! Тим часом наші ПТУ готують продавців, рестораторів, у кращому разі — майстрів сільського

будівництва: вочевидь, прямісінько для роботи в Росії чи Польщі, куди хлопці одразу й вирушають! Але ні машиніста екскаватора, ні бурильника, ні токаря ніде не можу навчити навіть коштом підприємства! — порушує ще одну, надважливу, проблему диспропорції на ринку праці директор.

Тож проблема на проблемі йде і нею ж поганяє. Виробничники добряче кредитують державну монополію — залізницю — та ще й змушені грати за всіма її правилами. Хоч скільки зверталися з проханням проводити попередню оплату хоча б за одну добу, у відповідь отримували лише ультиматуми: або за три доби, або взагалі нічого не отримаєте. Сказано ж: монополіст. До речі, коли я попросила зустрітися і прокоментувати ситуацію керівника Рівненської дирекції залізничних перевезень, він порадив звернутися письмово у... прес-службу Львівської залізниці: без «вердикту» згори тут нічого не коментують. І це ще одне підтвердження: зміни у відомстві вкрай потрібні!

Тому тепер уже Всеукраїнська асоціація виробників нерудних будівельних матеріалів звернулася до Антимонопольного комітету України щодо зловживання монополією становищем ПАТ «Українська залізниця» на ринку вантажних перевезень.

Наступним кроком буде звернення виробничників до судів з приводу невиконання залізницею зобов'язань, передбачених в угодах.

Тільки кому стане легше від того, що країна застрягне в судах: людям, які приїхали заробити на шматок хліба своїм дітям? Бюджетникам, котрі, вочевидь, недоотримують обіцяних підвищених зарплат? Чи територіальним громадам, які теж мали б розвиватися завдяки податкам таких підприємств? Уже не кажу про імідж держави у країнах-партнерах з Євросоюзу... Болить!

ОПІСНІП

ДОКУМЕНТИКОМЕНТАРІКОНСУЛЬТАЦІЇРЕКЛАМА

Закон України

Про судоустрій і статус суддів

Цей Закон визначає організацію судової влади та здійснення правосуддя в Україні, що функціонує на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів і забезпечує право кожного на справедливий суд.

Розділ I

ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ

Стаття 1. Судова влада

1. Судова влада в Україні відповідно до конституційних засад поділу влади здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними законом.

2. Судову владу реалізують судді та, у визначених законом випадках, присяжні шляхом здійснення правосуддя у рамках відповідних судових процедур.

Стаття 2. Завдання суду

1. Суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 3. Система судоустрою України

1. Суди України утворюють єдину систему.

2. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Стаття 4. Законодавство про судоустрій і статус суддів

1. Судоустрій і статус суддів в Україні визначаються Конституцією України та законом.

2. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Стаття 5. Здійснення правосуддя

1. Правосуддя в Україні здійснюється виключно судами та відповідно до визначених законом процедур судочинства.

2. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається. Особи, які привласнили функції суду, несуть відповідальність, установлену законом.

3. Народ бере участь у здійсненні правосуддя через присяжних.

Стаття 6. Незалежність судів

1. Здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України та на засадах верховенства права.

2. Звернення до суду громадян, організацій чи посадових осіб, які відповідно до закону не є учасниками судового процесу, щодо розгляду конкретних справ судом не розглядаються, якщо інше не передбачено законом.

3. Втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

4. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи повинні утримуватися від заяв та дій, що можуть підрвати незалежність судової влади.

5. Для захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів відповідно до цього Закону діє суддівське самоврядування.

Стаття 7. Право на справедливий суд

1. Кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним законом. 1. Інземці, особи без громадянства та інземні юридичні особи мають право на судовий захист в Україні нарівні з громадянами і юридичними особами України.

3. Доступність правосуддя для кожної особи забезпечується відповідно до Конституції України та в порядку, встановленому законами України.

Стаття 8. Право на повноважний суд

1. Ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в суді, до юрисдикції якого вона віднесена процесуальним законом.

2. Суддя розглядає справи, одержані згідно з порядком розподілу судових справ, установленим відповідно до закону. На розподіл судових справ між суддями не може впливати бажання судді чи будь-яких інших осіб.

Стаття 9. Рівність перед законом і судом

1. Правосуддя в Україні здійснюється на засадах рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних та інших ознак.

2. Суд створює такі умови, за яких кожному учаснику судового процесу гарантується рівність у реалізації наданих процесуальних прав та у виконанні процесуальних обов'язків, визначених процесуальним законом.

Стаття 10. Професійна правнича допомога при реалізації права на справедливий суд

1. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, визначених законом, держава забезпечує надання професійної правничої допомоги безоплатно.

2. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав та особи, яка надає правничу допомогу.

3. Для надання професійної правничої допомоги діє адвокатура. Забезпечення права на захист від кримінального обвинувачення та представництво в суді здійснюються адвокатом, за винятком випадків, установлених законом.

4. Витрати учасників судового процесу на професійну правничу допомогу відшкодовуються в порядку, визначеному законом.

Стаття 11. Гласність і відкритість судового процесу

1. Судові рішення, судові засідання та інформація щодо справ, які розглядаються судом, є відкритими, крім випадків, установлених законом. Ніхто не може бути обмежений у праві на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа має право на вільний доступ до судового рішення в порядку, встановленому законом.

2. Інформація про суд, який розглядає справу, сторони спору та предмет позову, дату надходження позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення, стадії розгляду справи, місце, дату і час судового засідання, рух справи з одного суду до іншого є відкритою та має бути невідкладно оприлюдненою на офіційному веб-порталі судової влади України, крім випадків, установлених законом.

3. Розгляд справ у судах відбувається відкрито, крім випадків, установлених законом. У відкритому судовому засіданні мають право бути присутніми будь-які особи. У разі вчинення особою дій, що свідчать про неповагу до суду або учасників судового процесу, така особа за вмотивованим судовим рішенням може бути видалена із зали судового засідання.

4. Особи, присутні в залі судового засідання, представники засобів масової інформації можуть проводити в залі судового засідання фотозйомку, відео- та аудіозапис з використанням портативних відео- та аудіотехнічних засобів без отримання окремого дозволу суду, але з урахуванням обмежень, встановлених законом. Трансляція судового засідання здійснюється з дозволу суду.

Проведення в залі судового засідання фотозйомки, відеозапису, а також трансляція судового засідання повинні здійснюватися без створення перешкод у веденні засідання і здійсненні учасниками судового процесу їхніх процесуальних прав. Суд може визначити місце в залі судових засідань, з якого має проводитися фотозйомка, відеозапис.

5. Розгляд справи у закритому судовому засіданні допускається за вмотивованим рішенням суду виключно у випадках, визначених законом.

6. При розгляді справ перебіг судового процесу фіксується технічними засобами в порядку, встановленому законом.

7. Учасникам судового процесу на підставі судового рішення забезпечується можливість брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції у порядку, встановленому законом. Обов'язок забезпечити проведення відеоконференції покладається на суд, який отримав судове рішення про проведення ві-

деоконференції, незалежно від спеціалізації та інстанції суду, який прийняв таке рішення.

8. Судові засідання проводяться виключно в спеціально обладнаному для цього приміщенні суду — залі засідань, яке придатне для розміщення сторін та інших учасників судового процесу і дає змогу реалізовувати надані їм процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки.

Стаття 12. Мова судочинства і діловодства в судах

1. Судочинство і діловодство в судах України проводяться державною мовою.

2. Суди забезпечують рівність прав громадян у судовому процесі за мовною ознакою.

3. Суди використовують державну мову в процесі судочинства та гарантують право громадян на використання ними в судовому процесі рідної мови або мови, якою вони володіють.

Стаття 13. Обов'язковість судових рішень

1. Судове рішення, яким закінчується розгляд справи в суді, ухвалюється іменем України.

2. Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається законом.

3. Контроль за виконанням судового рішення здійснює суд у межах повноважень, наданих йому законом.

4. Невиконання судових рішень має наслідком юридичну відповідальність, установлену законом.

5. Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права.

6. Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, враховуються іншими судами при застосуванні таких норм права. Суд має право відступити від правової позиції, викладеної Верховним Судом, тільки з одночасним наведенням відповідних мотивів.

7. Судові рішення не можуть бути переглянуті іншими органами чи особами поза межами судочинства, за винятком рішень про амністію та помилування.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи не можуть приймати рішення, які скасовують судові рішення або зупиняють їх виконання.

8. Судові рішення інших держав, рішення міжнародних арбітражів, рішення міжнародних судових установ та аналогічні рішення інших міжнародних організацій щодо вирішення спорів є обов'язковими до виконання на території України за умов, визначених законом, а також відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 14. Право на перегляд справи та оскарження судового рішення

1. Учасники судового процесу та інші особи мають право на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках — на касаційне оскарження судового рішення.

Стаття 15. Склад суду та його визначення

1. Справи в судах розглядаються суддею одноособово, а у випадках, визначених процесуальним законом, — колегією суддів, а також за участю присяжних.

2. Суддя, який розглядає справу одноособово, діє як суд.

3. У судах функціонує Єдина судова інформаційна (автоматизована) система.

4. Визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи здійснюється Єдиною судовою інформаційною (автоматизованою) системою у порядку, визначеному процесуальним законом.

5. Справи розподіляються з урахуванням спеціалізації суддів, навантаження кожного судді, заборони брати участь у перегляді рішень для судді, який брав участь в ухваленні судового рішення, про перегляд якого порушується питання (крім перегляду за нововиявленими обставинами), перебування суддів у відпустці, відсутності у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відрядження, а також інших передбачених законом випадків, через які суддя не може здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді судових справ.

6. У разі розгляду справи за участю присяжних їх персональний склад визначається за допомогою Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи, якщо інше не встановлено законом.

7. Відомості про результати розподілу зберігаються в автоматизованій системі та мають бути захищені від несанкціонованого доступу та втручання.

8. Несанкціоноване втручання в роботу автоматизованої системи та в розподіл справ між суддями має наслідком відповідальність, встановлену законом.

9. Автоматизована система не застосовується для визначення судді (складу колегії суддів, якщо справа розглядається колегіально) для розгляду конкретної справи виключно в разі настання обставин, які об'єктивно унеможливили її функціонування та тривають понад п'ять робочих днів. Особливості розподілу судових справ у таких випадках визначаються Положенням про Єдину судову інформаційну (автоматизовану) систему.

10. Положення про Єдину судову інформаційну (автоматизовану) систему затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Державної судової адміністрації України та після консультацій з Радою суддів України.

Стаття 16. Символи судової влади

1. Символами судової влади є державні символи України — Державний Герб України і Державний Прапор України.

2. Суддя здійснює правосуддя в мантиї та з нагрудним знаком. Зразки мантиї та нагрудного знака затверджуються Радою суддів України.

3. Суд як державний орган має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Розділ II

СУДОУСТРІЙ

Глава 1. Організаційні основи судоустрою

Стаття 17. Система судоустрою

1. Судоустрій будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності.

2. Найвищим судом у системі судоустрою є Верховний Суд.

3. Систему судоустрою складають:

- місцеві суди;
- апеляційні суди;
- Верховний Суд;

Для розгляду окремих категорій справ відповідно до цього Закону в системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди.

4. Єдність системи судоустрою забезпечується:

- єдиними засадами організації та діяльності судів;
- єдиним статусом суддів;
- обов'язковістю для всіх судів правил судочинства, визначених законом;
- єдністю судової практики;
- обов'язковістю виконання на території України судових рішень;
- єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності судів;
- фінансуванням судів виключно з Державного бюджету України;
- вирішенням питань внутрішньої діяльності судів органами суддівського самоврядування.

Стаття 18. Спеціалізація судів

1. Суди спеціалізуються на розгляді цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення.

2. У випадках, визначених законом, а також за рішенням зборів суддів відповідного суду може запроваджуватися спеціалізація суддів з розгляду конкретних категорій справ.

3. У місцевих загальних судах та апеляційних судах діє спеціалізація суддів із здійснення кримінального провадження щодо неповнолітніх.

4. Судді (суддя), уповноважені здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, обираються з числа суддів відповідного суду зборами суддів цього суду за пропозицією голови суду або за пропозицією будь-якого судді цього суду, якщо пропозиція голови суду не була підтримана, на строк не більше трьох років і можуть бути переобрані повторно.

ОРІЄНТИР № 30

7) організовує ведення в суді судової статистики та інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;

8) сприяє виконанню вимог щодо підвищення кваліфікації суддів місцевого суду;

9) вносить на розгляд зборів суду пропозиції щодо кількості та персонального складу слідчих суддів;

10) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. У разі відсутності голови місцевого суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення — заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду — суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 25. Заступник голови місцевого суду

1. Заступник голови місцевого суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 3. Апеляційні суди

Стаття 26. Види і склад апеляційних судів

1. Апеляційні суди діють як суди апеляційної інстанції, а у випадках, визначених процесуальним законом, — як суди першої інстанції, з розгляду цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення.

2. Апеляційними судами з розгляду цивільних і кримінальних справ, а також справ про адміністративні правопорушення є апеляційні суди, які утворюються в апеляційних округах.

3. Апеляційними судами з розгляду господарських справ, апеляційними судами з розгляду адміністративних справ є відповідно апеляційні господарські суди та апеляційні адміністративні суди, які утворюються у відповідних апеляційних округах.

4. У складі апеляційного суду можуть утворюватися судові палати з розгляду окремих категорій справ.

5. Судову палату очолює секретар судової палати, який обирається з числа суддів цього суду строком на три роки.

6. Рішення про утворення судової палати, її склад, а також про обрання секретаря судової палати приймаються зборами суддів апеляційного суду за пропозицією голови суду.

7. Секретар судової палати:

1) організовує роботу відповідної палати;

2) контролює здійснення аналізу та узагальнення судової практики у справах, віднесених до компетенції палати;

3) інформує збори суддів апеляційного суду про діяльність судової палати.

Стаття 27. Повноваження апеляційного суду

1. Апеляційний суд:

1) здійснює правосуддя у порядку, встановленому процесуальним законом;

2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики відповідні місцеві суди, Верховний Суд;

3) надає місцевим судам методичну допомогу в застосуванні законодавства;

4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 28. Суддя апеляційного суду

1. Суддею апеляційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя в апеляційному суді, а також відповідає одній із таких вимог:

1) має стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років;

2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше сім років;

3) має досвід професійної діяльності адвоката щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше сім років;

4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1-3 цієї частини, щонайменше сім років.

2. Суддя апеляційного суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

Стаття 29. Голова апеляційного суду

1. Голова апеляційного суду:

1) представляє суд як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами;

2) визначає адміністративні повноваження заступників голови апеляційного суду;

3) контролює ефективність діяльності апарату суду, погоджує призначення на посади керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, вносить подання про застосування до керівника апарату суду, його заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

4) видає на підставі акта про призначення судді на посаду, переведення судді, звільнення судді з посади, а також у зв'язку з припиненням повноважень судді відповідний наказ;

5) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів в апеляційному суді у триденний строк з дня їх утворення;

6) забезпечує виконання рішень зборів суддів апеляційного суду;

7) організовує ведення та аналіз судової статистики, організовує вивчення та узагальнення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;

8) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів апеляційного суду та підвищення їхнього професійного рівня;

9) здійснює повноваження слідчого судді та призначає з числа суддів апеляційного суду суддів (суддю) для здійснення таких повноважень у випадках, визначених процесуальним законом;

10) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Голова апеляційного суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

3. У разі відсутності голови апеляційного суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення — заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду — суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 30. Заступник голови апеляційного суду

1. Заступник голови апеляційного суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 4. Вищі спеціалізовані суди

Стаття 31. Види і склад вищих спеціалізованих судів

1. У системі судуоустрою діють вищі спеціалізовані суди як суди першої інстанції з розгляду окремих категорій справ.

2. Вищими спеціалізованими судами є:

1) Вищий суд з питань інтелектуальної власності;

2) Вищий антикорупційний суд.

3. Вищі спеціалізовані суди розглядають справи, які віднесені до їх юрисдикції процесуальним законом.

4. У складі вищого спеціалізованого суду можуть утворюватися судові палати.

5. Рішення про утворення судової палати, її склад, а також про обрання секретаря судової палати приймаються зборами суддів відповідного вищого спеціалізованого суду за пропозицією голови суду.

6. Судову палату очолює секретар судової палати, який обирається з числа суддів цього суду строком на три роки.

7. Секретар судової палати:

1) організовує роботу відповідної палати;

2) контролює здійснення аналізу та узагальнення судової практики у справах, віднесених до компетенції палати;

3) інформує збори суддів відповідного вищого спеціалізованого суду про діяльність судової палати.

Стаття 32. Повноваження вищого спеціалізованого суду

1. Вищий спеціалізований суд:

1) здійснює правосуддя як суд першої інстанції у справах, визначених процесуальним законом;

2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд;

3) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 33. Суддя вищого спеціалізованого суду

1. Суддею Вищого суду з питань інтелектуальної власності може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому суді з питань інтелектуальної власності, а також відповідає одній із таких вимог:

1) має стаж роботи на посаді судді не менше трьох років;

2) має досвід професійної діяльності представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) щонайменше п'ять років;

3) має досвід професійної діяльності адвоката щодо здійснення представництва в суді у справах щодо захисту прав інтелектуальної власності щонайменше п'ять років;

4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1-3 цієї частини, щонайменше п'ять років.

2. Суддею Вищого антикорупційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому антикорупційному суді, а також відповідає іншим вимогам, встановленим законом.

3. Суддя вищого спеціалізованого суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

Стаття 34. Голова вищого спеціалізованого суду

1. Голова вищого спеціалізованого суду:

1) представляє суд як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами, а також із судовими органами інших держав та міжнародними організаціями;

2) визначає адміністративні повноваження заступників голови вищого спеціалізованого суду;

3) контролює ефективність діяльності апарату суду, погоджує призначення на посади керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, вносить подання про застосування до керівника апарату суду, його заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

4) видає на підставі акта про призначення судді на посаду, переведення судді, звільнення судді з посади, а також у зв'язку з припиненням повноважень судді відповідний наказ;

5) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів у суді у триденний строк з дня їх утворення;

6) забезпечує виконання рішень зборів суддів вищого спеціалізованого суду;

7) організовує ведення та аналіз судової статистики, організовує вивчення та узагальнення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;

8) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів вищого спеціалізованого суду та підвищення їхнього професійного рівня;

9) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Голова вищого спеціалізованого суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

3. У разі відсутності голови вищого спеціалізованого суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення — заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду — суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 35. Заступник голови вищого спеціалізованого суду

1. Заступник голови вищого спеціалізованого суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 5. Верховний Суд

Стаття 36. Верховний Суд — найвищий суд у системі судуоустрою України

1. Верховний Суд є найвищим судом у системі судуоустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

2. Верховний Суд:

1) здійснює правосуддя як суд касаційної інстанції, а у випадках, визначених процесуальним законом, — як суд першої або апеляційної інстанції, в порядку, встановленому процесуальним законом;

2) здійснює аналіз судової статистики, узагальнення судової практики;

3) надає висновки щодо проєктів законодавчих актів, які стосуються судуострою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших питань, пов'язаних із функціонуванням системи судуострою;

4) надає висновок про наявність чи відсутність у діяннях, у яких звинувачується Президент України, ознак державної зради або іншого злочину; вносить за зверненням Верховної Ради України письмове подання про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я;

5) звертається до Конституційного Суду України щодо конституційності законів, інших правових актів, а також щодо офіційного тлумачення Конституції України;

6) забезпечує однакове застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом;

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 37. Склад та структура Верховного Суду

1. До складу Верховного Суду входять судді у кількості не більше двохсот.

2. У складі Верховного Суду діють:

1) Велика Палата Верховного Суду;

2) Касаційний адміністративний суд;

3) Касаційний господарський суд;

4) Касаційний кримінальний суд;

5) Касаційний цивільний суд.

3. До складу кожного касаційного суду входять судді відповідної спеціалізації.

4. У кожному касаційному суді утворюються судові палати з розгляду окремих категорій справ з урахуванням спеціалізації суддів.

Кількість та спеціалізації судових палат визначаються рішенням зборів суддів касаційного суду з урахуванням вимог частин п'ятої та шостої цієї статті та судового навантаження.

5. У Верховному Суді адміністративному суді обов'язково створюються окремі палати для розгляду справ щодо:

1) податків, зборів та інших обов'язкових платежів;

2) захисту соціальних прав;

3) виборчого процесу та референдуму, а також захисту політичних прав громадян.

6. У Касаційному господарському суді обов'язково створюються окремі палати для розгляду справ щодо (про):

1) банкрутство;

2) захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством;

3) корпоративних спорів, корпоративних прав та цінних паперів.

7. Інші палати у касаційних судах створюються за рішенням зборів суддів касаційного суду.

8. У Верховному Суді діє Пленум Верховного Суду для вирішення питань, визначених Конституцією України та цим Законом. Склад і порядок діяльності Пленуму Верховного Суду визначаються цим Законом.

Стаття 38. Суддя Верховного Суду

1. Суддею Верховного Суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із таких вимог:

1) має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років;

2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше десять років;

3) має досвід професійної діяльності адвоката щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше десять років;

4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1-3 цієї частини, щонайменше десять років.

2. Суддя Верховного Суду:

1) здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом;

2) бере участь у розгляді питань, що виносяться на засідання Пленуму Верховного Суду;

3) аналізує судову практику, бере участь у її узагальненні;

4) бере участь у розгляді питань, що виносяться на збори суддів відповідного касаційного суду, та здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 39. Голова Верховного Суду

1. Верховний Суд очолює Голова Верховного Суду, якого обирає на посаду та звільняє з посади шляхом таємного голосування Пленум Верховного Суду з числа суддів Верховного Суду в порядку, встановленому цим Законом.

2. Голова Верховного Суду:

1) представляє Верховний Суд як найвищий суд у системі судуоустрою України у зносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами, а також із судовими органами інших держав та міжнародними організаціями;

2) визначає адміністративні повноваження заступника Голови Верховного Суду;

3) скликає Пленум Верховного Суду; вносить на розгляд Пленуму подання щодо обрання на посаду секретаря Пленуму; вносить на розгляд Пленуму питання та головує на його засіданнях;

4) контролює ефективність діяльності апарату Верховного Суду, погоджує призначення на посаду керівника апарату суду, вносить подання про застосування до керівника апарату суду заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

5) інформує Пленум Верховного Суду про діяльність Верховного Суду;

6) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Голова Верховного Суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

4. Голова Верховного Суду за посадою входить до складу Вищої ради правосуддя.

5. У разі відсутності Голови Верховного Суду його адміністративні повноваження здійснює заступник Голови Верховного Суду. У разі відсутності заступника Голови Верховного Суду адміністративні повноваження Голови Верховного Суду здійснює суддя, який має більший стаж роботи на посаді судді Верховного Суду.

Стаття 40. Порядок обрання Голови Верховного Суду

1. Пленум Верховного Суду обирає Голову Верховного Суду на посаду та звільняє його з посади більшістю голосів від загального складу Пленуму шляхом таємного голосування.

2. Голова Верховного Суду обирається з числа суддів Верховного Суду строком на чотири роки з правом обіймати посаду Голови Верховного Суду не більше двох строків поспіль.

3. Голова Верховного Суду не може одночасно обіймати будь-яку іншу адміністративну посаду.

4. Пленум Верховного Суду з питання обрання Голови Верховного Суду скликається не пізніше одного місяця з дня припинення повноважень попереднього Голови Верховного Суду.

5. Звільнення з посади судді Верховного Суду та припинення його повноважень, закінчення строку, на який суддю обрано Головою Верховного Суду, припиняє його повноваження як Голови Верховного Суду.

6. Повноваження Голови Верховного Суду також припиняються достроково — внаслідок висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду.

7. Процедура обрання на посаду Голови Верховного Суду та звільнення його з посади встановлюється Регламентом Пленуму Верховного Суду, що затверджується Пленумом. Зміна регламентної процедури менше ніж за шість місяців до закінчення строку повноважень Голови Верховного Суду не допускається.

Стаття 41. Порядок дострокового звільнення з посади Голови Верховного Суду

1. Голова Верховного Суду може бути достроково звільнений з посади з підстав, встановлених законом.

2. Порядок дострокового припинення повноважень Голови Верховного Суду внаслідок висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду визначається виключно цією статтею. Регламент Пленуму Верховного Суду щодо цього порядку не застосовується.

3. Питання про висловлення недовіри Голові Верховного Суду розглядається Пленумом Верховного Суду за поданням не менш як однієї третини від складу Пленуму Верховного Суду, скріпленим їх підписами. Подання має бути вмотивованим.

4. Для проведення Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду судді, визначені у частині третій цієї статті, створюють організаційний комітет та призначають його голову і заступника, про що складається протокол.

5. Організаційний комітет забезпечує підготовку і проведення Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду у двадцятиденний термін з дня його створення. Учасники засідання Пленуму Верховного Суду повідомляються організаційним комітетом про день і час скликання Пленуму Верховного Суду та питання, що виносяться на його розгляд, з надсиленням відповідних матеріалів у порядку, встановленому цим Законом. Висення до порядку денного Пленуму Верховного Суду інших питань, крім висловлення недовіри Голові Верховного Суду, забороняється.

6. Засідання Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду є повноважним за умови присутності на ньому більше половини суддів від складу Пленуму Верховного Суду. На засіданні Пленуму Верховного Суду головує голова організаційного комітету, а в разі його відсутності — заступник голови організаційного комітету.

7. Головуючий виносить на затвердження Пленуму Верховного Суду пропозиції щодо секретаря засідання Пленуму Верховного Суду, персонального складу лінійної комісії, а також форми бюлетеня та протоколу голосування, які затверджуються відкритим голосуванням.

8. Питання про висловлення недовіри Голові Верховного Суду розглядається за участю Голови Верховного Суду або без його участі. Голова Верховного Суду по суті порушених питань може також надати письмові пояснення, які висвітлюються ним або уповноваженою ним особою на засіданні Пленуму Верховного Суду.

9. Організаційний комітет визначає порядок проведення засідання і процедуру голосування з урахуванням вимог цього Закону і здійснює контроль за їх дотриманням.

10. Рішення про висловлення недовіри Голові Верховного Суду приймається шляхом таємного голосування більшістю голосів від складу Пленуму Верховного Суду.

11. Рішення про висловлення недовіри Голові Верховного Суду оформлюється Постановою Пленуму Верховного Суду, яка підписується головуючим та секретарем засідання, обраним Пленумом Верховного Суду за пропозицією головуючого.

12. Висловлення недовіри Голові Верховного Суду не позбавляє його повноважень судді Верховного Суду. У разі дострокового припинення повноважень Голови Верховного Суду обрання Голови Верховного Суду здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

13. Питання про недовіру Голові Верховного Суду не може повторно ініціюватися протягом року з дня його розгляду на засіданні Пленуму Верховного Суду.

14. Порядок звільнення з посади Голови Верховного Суду з підстав, не пов'язаних із висловленням йому недовіри Пленумом Верховного Суду, визначається законом та Регламентом Пленуму Верховного Суду.

Стаття 42. Голова касаційного суду

1. Касаційний суд очолює його голова.

2. Голову касаційного суду обирають шляхом таємного голосування збори суддів відповідного касаційного суду з числа суддів цього суду.

3. Голова касаційного суду обирається строком на чотири роки з правом обіймати посаду голови такого касаційного суду не більше двох строків поспіль.

4. Голова касаційного суду може бути достроково звільнений з посади за ініціативою не менш як однієї третини від загальної кількості суддів відповідного касаційного суду шляхом таємного голосування більшістю голосів суддів відповідного касаційного суду.

5. Звільнення з посади судді та припинення його повноважень, а також закінчення строку, на який суддю обрано головою відповідного касаційного суду, припиняє його повноваження як голови цього суду.

6. Голова касаційного суду:

1) представляє касаційний суд перед органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами з питань діяльності цього суду;

2) визначає адміністративні повноваження заступників голови касаційного суду;

3) контролює ефективність діяльності структурного підрозділу апарату Верховного Суду, який здійснює організаційне забезпечення діяльності відповідного касаційного суду, погоджує призначення на посаду та звільнення керівника цього підрозділу — заступника керівника апарату Верховного Суду, вносить подання про заохочення або накладення на нього дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

ОРІЄНТИР № 30

8) довідку медичної установи про стан здоров'я кандидата з висновком щодо його придатності до роботи на посаді, пов'язаній із виконанням функцій держави;

9) письмову згоду на збирання, зберігання, обробку та використання інформації про кандидата з метою оцінки його готовності до роботи на посаді судді;

10) згоду на проведення щодо нього спеціальної перевірки відповідно до закону;

11) декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у порядку, встановленому законодавством про запобігання корупції;

12) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

13) заяву про проведення перевірки, визначеної Законом України «Про очищення влади»;

2. Форма і зміст заяви про участь у добірі кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України та розміщуються на її офіційному веб-сайті.

3. Вимагати від кандидата надання документів, не визначених цією статтею, забороняється.

4. Приймання документів завершується в день, визначений в оголошенні як кінцевий термін їх подання. Заяви, що надійшли після зазначеного строку, не розглядаються.

5. До добору кандидатів на посаду судді допускаються особи, які подали всі необхідні документи, визначені частиною першою цієї статті, та відповідають установленим цим Законом вимогам до кандидата на посаду судді на день подання заяви про участь у доборі.

6. Особи, які не подали всіх необхідних документів та/або подали документи, що не відповідають вимогам, до добору не допускаються. У разі недопуску особи до добору кандидатів на посаду судді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 72. Порядок проведення добору кандидатів на посаду судді

1. Добір кандидатів на посаду судді полягає у проходженні особами, допущеними до добору, відбіркового іспиту, організації проведення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України щодо осіб спеціальної перевірки в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, а також у проходженні спеціальної підготовки та складенні кваліфікаційного іспиту.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України зобов'язана забезпечити прозорість відбіркового та кваліфікаційного іспитів. На кожному з цих етапів та під час перевірки робіт можуть бути присутніми представники засобів масової інформації, громадських об'єднань, судді, адвокати, представники органів суддівського самоврядування, а також кожний кандидат на посаду судді, який брав участь у складенні відповідного іспиту.

Стаття 73. Відбірковий іспит

1. Відбіркового іспит проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у формі анонімного тестування з метою перевірки рівня загальних теоретичних знань кандидата на посаду судді у сфері права, володіння ним державною мовою, особистих морально-психологічних якостей кандидата.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України на своєму офіційному веб-сайті повідомляє кандидатів на посаду судді, допущених до відбіркового іспиту, про дату, час і місце його проведення не пізніш як за десять днів до визначеної дати іспиту.

3. Невідкладно після закінчення відбіркового іспиту Вища кваліфікаційна комісія суддів України у присутності кандидатів на посаду судді забезпечує перевірку робіт і визначає з урахуванням прогнозованої кількості вакантних посад прохідний бал, що не може бути нижчим 75 відсотків максимально можливого балу відповідного відбіркового іспиту.

4. Результати відбіркового іспиту оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не пізніше наступного дня після проведення іспиту.

5. За результатами відбіркового іспиту Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює попереднє рішення про допуск осіб, які успішно склали відбіркового іспит, до наступного етапу добору і оприлюднює це рішення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

6. Порядок складення відбіркового іспиту та методика оцінювання результатів визначаються положеннями, що затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Стаття 74. Проведення спеціальної перевірки щодо кандидата на посаду судді

1. Для проведення спеціальної перевірки Вища кваліфікаційна комісія суддів України не пізніше трьох робочих днів після ухвалення попереднього рішення про допуск осіб, які успішно склали відбіркового іспит, до наступного етапу добору надсилає до уповноважених органів запити про перевірку відповідних відомостей щодо вказаних осіб. Зазначені запити підписує голова або заступник голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

2. На підставі одержаної інформації Вища кваліфікаційна комісія суддів України готує довідку про результати проведення спеціальної перевірки.

3. Фізичні та юридичні особи мають право подавати до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію щодо кандидатів на посаду судді.

4. За результатами спеціальної перевірки Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про направлення осіб, які відповідають установленим до кандидата на посаду судді вимогам, для проходження спеціальної підготовки в Національній школі суддів України.

5. У разі одержання інформації, що може свідчити про невідповідність кандидата на посаду судді установленним цим Законом вимогам, Вища кваліфікаційна комісія суддів України розглядає її на своєму засіданні із запрошенням такого кандидата. Кандидат на посаду судді має право ознайомитися з цією інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та заперечити її.

6. За результатами розгляду інформації Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює вмотивоване рішення про припинення подальшої участі у доборі кандидата на посаду судді.

Стаття 75. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом на посаду судді

1. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом на посаду судді, здійснюється відповідно до закону центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику, та полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірки на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

2. Повна перевірка такої декларації здійснюється протягом тридцяти днів з дня її подання кандидатом на посаду судді.

Стаття 76. Декларація родинних зв'язків кандидата на посаду судді

1. Кандидат на посаду судді зобов'язаний подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків за формою, що визначається Комісією.

2. У декларації родинних зв'язків кандидата на посаду судді зазначаються відомості, визначені частиною другою статті 61 цього Закону.

3. Декларація родинних зв'язків кандидата на посаду судді є відкритою для загального доступу через оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

4. За відсутності доказів іншого відомості, подані кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, вважаються достовірними.

5. У разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) відомостей, поданих кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить перевірку зазначеної декларації та розглядає її на своєму засіданні із запрошенням такого кандидата. Кандидат на посаду судді має право ознайомитися з цією інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та заперечити її.

6. Якщо за результатами розгляду інформації Вища кваліфікаційна комісія суддів України дійде висновку про недостовірність (у тому числі неповноту) відомостей, поданих кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, Комісія ухвалює вмотивоване рішення про припинення подальшої участі в доборі та призначенні кандидата на посаду судді.

7. До осіб, з якими у кандидата на посаду судді є родинні зв'язки, належать особи, визначені в частині восьмій статті 61 цього Закону.

Стаття 77. Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді

1. Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді включає теоретичну та практичну підготовку судді в Національній школі суддів України.

2. Програму, навчальний план та порядок проходження спеціальної підготовки кандидатами на посаду судді затверджує Вища кваліфікаційна комісія суддів України за рекомендацією Національної школи суддів України.

3. Спеціальна підготовка проводиться протягом дванадцяти місяців (якщо інший строк не визначений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України) за рахунок коштів Державного бюджету України.

4. На період проходження кандидатом підготовки за ним зберігається основне місце роботи, виплачується стипендія в розмірі посадового окладу помічника судді місцевого суду. Строк проходження спеціальної підготовки в Національній школі суддів України зараховується до стажу професійної діяльності у сфері права.

5. За результатами спеціальної підготовки кандидати отримують свідоцтво встановленого Вищою кваліфікаційною комісією суддів України зразка. Проходженням кандидатом спеціальної підготовки вважається успішне виконання програми підготовки.

6. Національна школа суддів України надсилає матеріали щодо кандидатів, які пройшли спеціальну підготовку, до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України для складення кваліфікаційного іспиту.

7. У разі порушення кандидатом на посаду судді порядку проходження спеціальної підготовки, що призвело до його відрахування, припинення кандидатом проходження такої підготовки за власною ініціативою, неуспішного виконання кандидатом на посаду судді програми спеціальної підготовки він повинен відшкодувати кошти, витрачені на його підготовку. Кандидат на посаду судді зобов'язаний відшкодувати кошти, витрачені на його спеціальну підготовку, також у разі, якщо він без поважних причин не з'явився для складення кваліфікаційного іспиту або протягом трьох років з дня зарахування до резерву не подав заяву про участь у конкурсі на зайняття вакантної посади судді чи за власним бажанням виключений із резерву.

Стаття 78. Кваліфікаційний іспит

1. Кваліфікаційний іспит є атестуванням особи, яка пройшла спеціальну підготовку і виявила намір бути рекомендованою для призначення на посаду судді.

2. Кваліфікаційний іспит полягає у виявленні належних теоретичних знань та рівня професійної підготовки кандидата на посаду судді, у тому числі отриманого за результатами спеціальної підготовки, а також ступеня його здатності здійснювати правосуддя.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом складення кандидатом на посаду судді письмового анонімного тестування та виконання анонімно письмового практичного завдання з метою виявлення рівня знань, практичних навичок та умінь у застосуванні закону та веденні судового засідання.

4. Кваліфікаційний іспит проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у спеціально обладнаному для цього приміщенні. Перебіг кваліфікаційного іспиту фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису. На кожному його етапі та під час оцінювання результатів можуть бути присутніми представники засобів масової інформації, професійних організацій правників, а також правозахисних організацій.

5. Порядок складення кваліфікаційного іспиту, методика оцінювання кандидатів визначаються положеннями, що затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

6. Результати кваліфікаційного іспиту дійсні протягом трьох років з дня складення іспиту.

7. Якщо особа набрала менше 75 відсотків максимально можливого балу кваліфікаційного іспиту, вона вважається такою, що не склала кваліфікаційний іспит.

8. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може бути допущена до складення такого іспиту повторно не раніше ніж через рік. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит повторно, може бути допущена до наступного іспиту не раніш як через два роки.

9. Вища кваліфікаційна комісія суддів України визначає рейтинг кандидатів на посаду судді відповідно до кількості набраних кандидатами балів за результатами кваліфікаційного іспиту. У рейтинг також окремо відображаються бали із завдань, якими перевіряють здатність кандидата бути суддею за відповідними спеціалізаціями.

10. Вища кваліфікаційна комісія суддів України зараховує до резерву на заміщення вакантних посад суддів тих кандидатів, які набрали не менше 75 відсотків максимально можливого балу кваліфікаційного іспиту.

11. Інформація про результати кваліфікаційного іспиту і місце кандидата на посаду судді за рейтингом є загальнодоступною та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

12. Порушення процедури проведення кваліфікаційного іспиту щодо кандидата на посаду судді може бути оскаржено в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Стаття 79. Проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді

1. Конкурс на зайняття вакантної посади судді проводиться відповідно до цього Закону та положення про проведення конкурсу.

2. Положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

3. Для проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про його оголошення, розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті і веб-порталі судової влади та публікує її у визначених нею друкованих засобах масової інформації не пізніш як за місяць до дня проведення конкурсу.

4. Загальний порядок подання заяви для участі у конкурсі та умови його проведення визначаються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

5. Інформація про подання заяви для участі у конкурсі на заміщення конкретної вакантної посади судді оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

6. В оголошенні про конкурс зазначаються найменування судів, де є вакантні посади суддів, кількість таких посад, умови проведення конкурсу, дата, час і місце його проведення.

7. Заяви для участі у конкурсі на зайняття вакантної посади судді подаються до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у встановлений Комісією строк.

8. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів місцевого суду на основі рейтингу кандидатів на посаду судді та суддів, які виявили намір бути переведеними до іншого місцевого суду, за результатами кваліфікаційних іспитів, складених у межах процедури добору суддів чи в межах процедури кваліфікаційного оцінювання відповідно.

9. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів апеляційного суду чи суддів Верховного Суду на основі рейтингу учасників за результатами кваліфікаційного оцінювання.

10. Конкурс на зайняття вакантної посади судді Верховного Суду проводиться щодо вакантної посади у відповідному касаційному суді.

11. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів вищого спеціалізованого суду на основі рейтингу учасників за результатами кваліфікаційного оцінювання.

12. Конкурс на зайняття вакантної посади судді полягає у визначенні учасника конкурсу, який має вищу позицію за рейтингом.

13. У разі однакової позиції за рейтингом серед кандидатів на посаду судді та суддів, які виявили намір бути переведеними до іншого місцевого суду, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час кваліфікаційного іспиту практичного завдання, а за однакової кількості балів — учаснику, який є суддею. За однакових результатів у конкурсі учасників, які є суддями, перевага надається тому учаснику, який має більший стаж роботи на посаді судді. У разі якщо учасники не мають стажу роботи на посаді судді або мають однаковий стаж роботи на посаді судді, перевага надається учаснику, який має більший стаж професійної діяльності у сфері права.

14. У разі однакової позиції за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді апеляційного суду чи Верховного Суду, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час іспиту, проведеного в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, практичного завдання, а за однакової кількості балів — учаснику, який має більший стаж роботи на посаді судді. У разі якщо учасники не мають стажу роботи на посаді судді або мають однаковий стаж роботи на посаді судді, перевага надається учаснику, який має більший стаж професійної діяльності у сфері права.

15. У разі однакової позиції за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час іспиту, проведеного в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, практичного завдання, а за однакової кількості балів — учаснику, який є суддею.

16. Критерії визначення переможця конкурсу на посаду судді Вищого антикорупційного суду визначаються законом.

17. За результатами конкурсного добору Вища кваліфікаційна комісія суддів України надсилає до Вищої ради правосуддя відповідно до кількості вакантних посад суддів рекомендації про призначення кандидатів суддями.

18. Відповідно до внесеної Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рекомендації Вища рада правосуддя на своєму засіданні розглядає питання про призначення кандидата на посаду судді та в разі ухвалення позитивного рішення вносить подання Президентів України про призначення судді на посаду.

19. Вища рада правосуддя може відмовити у внесенні Президентів України подання про призначення судді на посаду виключно з таких підстав:

1) наявність обгрунтованого сумніву щодо відповідності кандидата критерію доброчесності чи професійної етики або інших обставин, які можуть негативно вплинути на суспільну довіру до судової влади у зв'язку з таким призначенням;

2) порушення визначеного законом порядку призначення на посаду судді. Підстави, зазначені у пункті 1 цієї частини, Вища рада правосуддя визначає, керуючись власною оцінкою обставин, пов'язаних із кандидатом на посаду судді, та його особистих якостей.

20. У разі відмови у внесенні Президентів України подання про призначення судді на посаду Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення, яке може бути оскаржено до Верховного Суду у порядку, встановленому процесуальним законом.

21. Рішення Вищої ради правосуддя про відмову у внесенні Президентів України подання про призначення судді на посаду може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано членом Вищої ради правосуддя, який брав участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави відмови у внесенні Президентів України подання про призначення судді на посаду або мотивів, з яких Вища рада правосуддя прийшла до відповідних висновків.

22. Кандидат на посаду судді, якому Вищою радою правосуддя відмовлено у внесенні подання про призначення його суддею, без нового проходження процедури добору не може бути повторно зарахований до резерву.

Стаття 80. Призначення на посаду судді

1. Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України на підставі та в межах подання Вищої ради правосуддя, без перевірки додержання встановлених цим Законом вимог до кандидатів на посаду судді та порядку проведення добору чи кваліфікаційного оцінювання кандидатів.

Будь-які звернення щодо кандидата на посаду судді не перешкоджають його призначенню на посаду. Викладені в таких зверненнях факти можуть бути підставою для порушення Президентом України перед компетентними органами питання про проведення в установленому законом порядку перевірки цих фактів.

2. Президент України видає указ про призначення судді не пізніше тридцяти днів із дня отримання відповідного подання Вищої ради правосуддя.

Стаття 81. Порядок призначення на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду за спеціальною процедурою

1. Спеціальною процедурою призначення на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду для цілей цього Закону вважається процедура призначення на посаду судді відповідного суду осіб, які відповідають одній із вимог, визначених частиною першою чи другою статті 33, частиною першою статті 38 цього Закону відповідно.

2. На посаду судді Верховного Суду за спеціальною процедурою може бути призначена особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із вимог, визначених частиною першою статті 38 цього Закону.

3. На посаду судді відповідного вищого спеціалізованого суду за спеціальною процедурою може бути призначена особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді та з відповідною спеціалізацією, а також відповідає одній із вимог, визначених частиною першою чи другою статті 33 цього Закону.

4. З метою допуску до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду за спеціальною процедурою кандидат на посаду судді подає до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України:

1) письмову заяву про проведення кваліфікаційного оцінювання;

2) документи, визначені пунктами 2-13 частини першої статті 71 цього Закону;

3) документи, які підтверджують дотримання однієї з вимог, визначених частиною першою чи другою статті 33, частиною першою статті 38 цього Закону відповідно.

5. Вища кваліфікаційна комісія суддів України:

1) на підставі поданих документів встановлює відповідність особи вимогам до кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду та формує його дос'є;

2) проводить спеціальну перевірку в порядку, визначеному законом, щодо осіб, які відповідають вимогам до кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду;

3) проводить кваліфікаційне оцінювання кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду, який успішно пройшов спеціальну перевірку;

4) за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду ухвалює рішення про підтвердження або не підтвердження здатності такого кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді та визначає його рейтинг для участі у конкурсі.

6. Якщо за результатами проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді у вищому спеціалізованому суді або Верховному Суді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про внесення рекомендації Вищій раді правосуддя щодо призначення кандидата на посаду судді, така рекомендація разом із відповідними матеріалами направляється Вищій раді правосуддя для розгляду.

7. Вища рада правосуддя розглядає питання про внесення Президентів України подання про призначення судді на посаду у вищій спеціалізований суд або Верховний Суд та ухвалює відповідне рішення.

Стаття 82. Переведення судді до іншого суду

1. Суддя може бути переведений, в тому числі тимчасово шляхом відрядження, на посаду судді до іншого суду Вищою радою правосуддя в порядку, передбаченому законом.

2. Переведення судді на посаду судді до іншого суду здійснюється на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, внесеної за результатами конкурсу на заміщення вакантної посади судді, проведеного в порядку, визначеному статтею 79 цього Закону.

3. Переведення судді на посаду судді до іншого суду того самого рівня може здійснюватися без конкурсу тільки у випадках реорганізації, ліквідації або припинення роботи суду, в якому такий суддя обіймає посаду судді.

4. Переведення судді до іншого суду в порядку дисциплінарної відповідальності здійснюється на підставі подання органу, який ухвалив рішення про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Розділ V
КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ РІВЕНЬ СУДДІ

Глава 1. Кваліфікаційне оцінювання суддів

Стаття 83. Завдання та підстави кваліфікаційного оцінювання

1. Кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними законом критеріями.

1. Критеріями кваліфікаційного оцінювання є:

2) компетентність (професіона, особиста, соціальна тощо);

3) професійна етика;

3) доброчесність.

3. Кваліфікаційне оцінювання за критерієм професійної компетентності проводиться з урахуванням принципів інстанційності та спеціалізації.

4. Підставами для призначення кваліфікаційного оцінювання є:

1) заява судді (кандидата на посаду судді) про проведення кваліфікаційного оцінювання, у тому числі для участі у конкурсі;

2) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про призначення кваліфікаційного оцінювання судді у випадках, визначених законом.

5. Порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Стаття 84. Проведення кваліфікаційного оцінювання

1. Вища кваліфікаційна комісія суддів України протягом трьох місяців з дня надходження відповідної письмової заяви ухвалює рішення про призначення кваліфікаційного оцінювання, крім випадку проведення кваліфікаційного оці-

ОРІЄНТИР № 30

5) призначає на посади та звільняє з посад працівників Державної судової адміністрації України; призначає за погодженням голів відповідних судів керівників апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів, Верховного Суду, їх заступників та звільняє їх з посад;

6) за поданням голови відповідного суду застосовує до керівників апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступників заохочення або накладає дисциплінарні стягнення;

7) за поданням голови відповідного суду присвоює керівникам апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступникам ранги державного службовця згідно із законодавством про державну службу;

8) затверджує положення про територіальне управління Державної судової адміністрації України та положення про структурні підрозділи Державної судової адміністрації України;

9) встановлює посадові оклади працівників Державної судової адміністрації України, присвоює їм ранги державного службовця, застосовує заохочення та накладає дисциплінарні стягнення відповідно до закону;

10) звітує про діяльність Державної судової адміністрації України перед Вищою радою правосуддя, інформує про діяльність Державної судової адміністрації України з їзд суддів України та Раду суддів України щодо питань організаційно-матеріального забезпечення діяльності судів відповідної судової спеціалізації;

11) бере участь у підготовці пропозицій до проекту Державного бюджету України щодо фінансування судової влади;

12) затверджує структуру, штатний розпис Державної судової адміністрації України та її територіальних управлінь;

13) здійснює інші визначені законом повноваження.

5. Голова Державної судової адміністрації України з питань, що належать до його повноважень, видає накази.

6. Голова Державної судової адміністрації України має заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Вищою радою правосуддя відповідно до законодавства про державну службу.

Призначення заступника Голови Державної судової адміністрації України здійснюється на конкурсній основі.

7. Заступники Голови Державної судової адміністрації України виконують функції, визначені Головою Державної судової адміністрації України. Голова Державної судової адміністрації України розподіляє повноваження між заступниками Голови Державної судової адміністрації України.

8. Голова Державної судової адміністрації України вносить на розгляд Вищої ради правосуддя подання щодо визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь.

Стаття 154. Територіальні органи Державної судової адміністрації України

1. Територіальними органами Державної судової адміністрації України є територіальні управління Державної судової адміністрації України.

2. Територіальне управління Державної судової адміністрації України очолює начальник, який призначається на конкурсній основі на посаду і звільняється з посади Головою Державної судової адміністрації України.

3. Начальник територіального управління Державної судової адміністрації України має заступника, який призначається на конкурсній основі на посаду і звільняється з посади Головою Державної судової адміністрації України.

4. Начальник територіального управління Державної судової адміністрації України призначає за погодженням голови місцевого суду на посаду керівника апарату місцевого суду, заступника керівника апарату місцевого суду та звільняє їх з посади, застосовує за поданням голови місцевого суду до них заохочення або накладає дисциплінарні стягнення відповідно до закону; присвоює керівнику апарату місцевого суду, його заступнику ранги державного службовця відповідно до законодавства про державну службу.

5. Структура і штатний розпис територіального управління Державної судової адміністрації України затверджуються Головою Державної судової адміністрації України за поданням начальника територіального управління Державної судової адміністрації України.

6. Територіальне управління Державної судової адміністрації України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс і рахунки в органах Державної казначейської служби України.

7. Територіальні управління Державної судової адміністрації України здійснюють свою діяльність відповідно до положення про них, що затверджується Головою Державної судової адміністрації України на підставі типового положення про територіальне управління Державної судової адміністрації України.

Глава 3. Апарат суду, служби організаційного забезпечення роботи та охорони суду

Стаття 155. Апарат суду

1. Організаційне забезпечення роботи суду здійснює його апарат, який очолює керівник апарату.

2. Положення про апарат суду розробляється на підставі типового положення про апарат суду та затверджується зборами суддів відповідного суду.

Типове положення про апарат суду затверджує Державна судова адміністрація України за погодженням із Вищою радою правосуддя.

3. Керівник апарату суду несе персональну відповідальність за належне організаційне забезпечення суду, суддів та судового процесу, функціонування Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи, інформує збори суддів про свою діяльність. Збори суддів можуть висловити недовіру керівнику апарату суду, що має наслідком звільнення його з посади.

4. Керівника апарату місцевого суду, його заступника призначає за погодженням голови відповідного суду на посаду та звільняє з посади начальник відповідного територіального управління Державної судової адміністрації України, а керівників апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступників призначає за погодженням голови відповідного суду на посаду та звільняє з посади Голова Державної судової адміністрації України.

5. Керівник апарату суду призначає на посаду та звільняє з посади працівників апарату суду, застосовує до них заохочення та накладає дисциплінарні стягнення. Добір працівників апарату суду здійснюється на конкурсній основі.

6. Правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

7. Структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів за погодженням із головою суду затверджуються відповідним територіальним управлінням Державної судової адміністрації України, апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів — Державною судовою адміністрацією України за погодженням з головою суду в межах витратів на утримання відповідного суду.

8. В апаратах судів можуть створюватися управління, відділи, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату відповідного суду.

9. Апаратом суду забезпечується ведення особових справ суддів у порядку, визначеному Державною судовою адміністрацією України за погодженням з Радою суддів України.

10. В апараті суду утворюється канцелярія, яка щоденно протягом робочого часу суду забезпечує прийняття та реєстрацію документів, що подаються до відповідного суду. Канцелярія також виконує інші завдання, визначені положенням, затвердженим керівником апарату відповідного суду.

11. До штату апарату судів входять також секретарі судового засідання, наукові консультанти та судові розпорядники. Наукові консультанти повинні мати науковий ступінь.

Стаття 156. Особливості апарату Верховного Суду

1. Організаційне забезпечення діяльності Верховного Суду здійснюється апаратом Верховного Суду.

2. Положення про апарат, структура і штатний розпис апарату Верховного Суду затверджуються Пленумом Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду.

3. Апарат Верховного Суду очолює керівник апарату. Заступники керівника апарату Верховного Суду очолюють структурні підрозділи апарату Верховного Суду, які здійснюють організаційне забезпечення діяльності касаційних судів.

4. Керівник апарату Верховного Суду представляє Верховний Суд як юридичну особу.

5. Матеріали, пов'язані з діяльністю Верховного Суду, зберігаються в його архіві.

Стаття 157. Помічники суддів

1. Кожний суддя має помічника, статус і умови діяльності якого визначаються цим Законом та Положенням про помічника судді, затвердженим Радою суддів України.

2. Помічником судді може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту і вільно володіє державною мовою. Помічники суддів Верховного Суду

повинні також мати стаж професійної діяльності у сфері права не менше трьох років.

3. Судді самостійно здійснюють добір помічників. Помічник судді призначається на посаду та звільняється з посади керівником апарату відповідного суду за поданням судді.

4. Помічники суддів з питань підготовки справ до розгляду підзвітні лише відповідному судді.

Стаття 158. Бібліотека суду

1. Для забезпечення судів нормативно-правовими актами, спеціальною науковою літературою, матеріалами судової практики в кожному суді може створюватися бібліотека суду. Фонди бібліотеки формують друковані видання та комп'ютерні бази даних.

2. Положення про бібліотеку суду затверджується Державною судовою адміністрацією України.

Стаття 159. Служба судових розпорядників

1. У кожному суді діє служба судових розпорядників. Судові розпорядники забезпечують додержання особами, які перебувають у суді, встановлених правил, виконання ними розпоряджень головування в судовому засіданні.

2. Судові розпорядники призначаються на посаду і звільняються з посади керівником апарату відповідного суду.

3. Судові розпорядники забезпечуються одностроєм, зразки якого затверджуються Головою Державної судової адміністрації України за погодженням із Радою суддів України.

4. Судові розпорядники керуються у своїй діяльності цим Законом, вимогами процесуального закону, відповідними правилами та інструкціями, розпорядженнями голови суду та судді.

5. Порядок створення та діяльності служби судових розпорядників визначається положенням, що затверджується Головою Державної судової адміністрації України за погодженням із Вищою радою правосуддя.

Стаття 160. Забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах

1. Підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення безпеки учасників судового процесу здійснює Служба судової охорони.

2. Служба судової охорони утворюється та діє відповідно до Положення, затвердженого Вищою радою правосуддя за поданням Державної судової адміністрації України.

Положення про Службу судової охорони затверджується Вищою радою правосуддя після консультацій з Міністерством внутрішніх справ України.

3. Працівники Служби судової охорони забезпечуються за рахунок держави одностроєм і знаками розрізнення.

4. Фінансування Служби судової охорони здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

5. Працівники Служби судової охорони під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати зброю, заходи фізичного впливу та спеціальні засоби в порядку та випадках, визначених законами України «Про Національну поліцію» та «Про охоронну діяльність».

Розділ XII
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», крім пунктів 39 та 48 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами), крім положень, зазначених у пунктах 7, 23, 25, 36 цього розділу.

3. Районні, міжрайонні, районні у містах, міські, міськрайонні суди продовжують здійснювати свої повноваження до утворення та початку діяльності місцевого окружного суду, юрисдикція якого розповсюджується на відповідну територію.

Апеляційні суди, утворені до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до утворення апеляційних судів у відповідних апеляційних округах. Такі апеляційні суди у відповідних апеляційних округах мають бути утворені та розпочати здійснювати правосуддя не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Законом.

4. Протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) утворюється Верховний Суд у порядку та у складі, що визначені цим Законом;

2) призначаються судді Верховного Суду за результатами конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону.

5. Верховний Суд створюється на матеріально-технічній базі Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України.

6. Верховний Суд України, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий господарський суд України, Вищий адміністративний суд України діють у межах їх повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, та до набрання чинності відповідним процесуальним законодавством, що регулює порядок розгляду справ Верховним Судом у складі, визначеному цим Законом.

7. З дня початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, Верховний Суд України, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий господарський суд України, Вищий адміністративний суд України припиняють свою діяльність та ліквіднуються у встановленому законом порядку. До припинення діяльності статус, структура, повноваження, порядок роботи, права, обов'язки, гарантії суддів цих судів визначаються Законом України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами).

8. День початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, визначається рішенням його Пленуму, що публікується на веб-порталі судової влади та в газеті «Голос України».

9. Верховний Суд розпочинає роботу за умови призначення щонайменше шістдесяти п'яти суддів Верховного Суду за результатами конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону.

10. Кількість посад у кожному з касаційних судів визначається з урахуванням вимог цього Закону щодо палат, які обов'язково створюються у касаційному суді, порядку формування Великої Палати Верховного Суду та з урахуванням інших визначених законом вимог.

11. Не пізніше ніж через п'ять днів з дня призначення шістдесят п'ятого судді Верховного Суду, за принципом рівного представництва від кожного касаційного суду створюється організаційний комітет, який скликає Пленум Верховного Суду в тридцятиденний строк.

12. Не пізніше ніж через десять днів з дня початку роботи Верховного Суду судді кожного касаційного суду проводять збори для вирішення питань внутрішньої діяльності касаційного суду відповідно до цього Закону та обрання суддів до Великої Палати Верховного Суду.

13. Проведення конкурсу на посади суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах має бути розпочато не пізніше двох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

14. Судді Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України мають право брати участь у конкурсі на посади суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах у порядку, визначеному цим Законом.

У разі якщо кандидати з числа суддів мають однакову позицію за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Верховного Суду, при всіх інших рівних умовах перевага надається судді, який має більший стаж роботи в судах касаційної інстанції чи Верховному Суді України.

15. Вищий суд з питань інтелектуальної власності утворюється за проведення конкурсу на посади суддів у цьому суді має бути оголошено протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом.

16. Вищий антикорупційний суд утворюється та проведення конкурсу на посади суддів у цьому суді має бути оголошено протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності законом, який визначає спеціальні вимоги до суддів цього суду.

17. Повноваження суддів, призначених на посаду строком на п'ять років до набрання чинності цим Законом, припиняються із закінченням строку, на який їх було призначено. Судді, повноваження яких припинилися у зв'язку із закінченням такого строку, можуть бути призначені на посаду судді за результатами конкурсу, що проводиться в порядку, встановленому цим Законом.

18. Судді, обрані на посади голови суду або заступника голови суду до набрання чинності цим Законом, здійснюють повноваження голови суду, заступника голови суду до закінчення строку, на який їх обрано.

19. Участь кандидатів на посаду судді, які на шістдесятій день з дня набрання чинності цим Законом не відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України, у процедурах добору чи призначення припиняється.

20. Відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

21. Вища кваліфікаційна комісія суддів України завершує процедури кваліфікаційного оцінювання, розпочаті до набрання чинності цим Законом, за правилами, які діяли на день початку такого кваліфікаційного оцінювання. Судді, які за результатами цих процедур підтвердили свою здатність правосуддя у відповідному суді, не проходять процедуру кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності займаній посаді.

22. Право на отримання суддівської винагороди у розмірах, визначених цим Законом, мають судді, які за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердили відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначені на посаду за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом.

23. До проходження кваліфікаційного оцінювання суддя отримує суддівську винагороду, визначену відповідно до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами).

24. Розмір посадового окладу судді, крім зазначеного у пункті 23 цього розділу, становить:

1) з 1 січня 2017 року:

а) для судді місцевого суду — 15 мінімальних заробітних плат;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду — 25 мінімальних заробітних плат;

в) для судді Верховного Суду — 75 мінімальних заробітних плат;

2) з 1 січня 2018 року:

а) для судді місцевого суду — 20 мінімальних заробітних плат;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду — 30 мінімальних заробітних плат;

3) з 1 січня 2019 року:

а) для судді місцевого суду — 25 мінімальних заробітних плат;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду — 40 мінімальних заробітних плат;

4) з 1 січня 2020 року:

а) для судді місцевого суду — 30 мінімальних заробітних плат;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду — 50 мінімальних заробітних плат.

25. Право на отримання щомісячного довічного грошового утримання у розмірі, визначеному цим Законом, має суддя, який за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердив відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді), або призначений на посаду судді за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом, та працював на посаді судді щонайменше три роки з дня прийняття щодо нього відповідного рішення за результатами такого оцінювання або конкурсу.

В інших випадках, коли суддя іде у відставку після набрання чинності цим Законом, розмір щомісячного довічного грошового утримання становить 80 відсотків суддівської винагороди, обчисленої відповідно до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами). За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді, але не може бути більшим ніж 90 відсотків суддівської винагороди судді, обчисленої відповідно до зазначеного Закону.

26. Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрані (призначені) на посади до набрання чинності цим Законом, продовжують виконувати свої повноваження до закінчення строку, на який їх обрано (призначено).

27. Протягом тридцяти днів з дня набрання чинності цим Законом Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Голова Державної судової адміністрації України призначають додатково по одному члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

28. Протягом сорока п'яти днів з дня набрання чинності цим Законом Вища кваліфікаційна комісія суддів України повинна прийняти рішення щодо формування та персонального складу її палат.

29. Кандидати на посаду судді, які були зараховані до резерву на заміщення вакантних посад суддів та включені до рейтингового списку, у разі якщо закінчення трирічного строку припало на період одного року до набрання чинності цим Законом, а також кандидати, щодо яких на день набрання чинності цим Законом внесені рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, але яких не призначено на посаду судді, мають право взяти участь у доборі на посаду судді у порядку, встановленому цим Законом, без складання відбіркового іспиту та проходження спеціальної підготовки. Такі кандидати повторно складають кваліфікаційний іспит та беруть участь у конкурсі на зайняття посади судді відповідно до результатів такого іспиту.

30. Матеріали та рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про обрання суддів безстроково, щодо яких на день набрання чинності цим Законом Верховною Радою України рішення не прийнято, направляються Верховною Радою України до Вищої ради правосуддя протягом десяти днів з дня набрання ним чинності. Вища рада правосуддя на своєму засіданні у пленарному складі вирішує питання щодо кожного судді про його призначення або відмову у призначенні з одночасним поверненням матеріалів Вищій кваліфікаційній комісії суддів України.

31. Заяви (скарги) щодо поведінки суддів місцевих та апеляційних судів, отримані Вищою кваліфікаційною комісією суддів України до набрання чинності цим Законом, передаються для розгляду Вищій раді правосуддя, якщо на день набрання чинності цим Законом Комісією не прийнято рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

Якщо на день набрання чинності цим Законом Вищою кваліфікаційною комісією суддів України прийнято рішення про відкриття дисциплінарної справи, така справа розглядається колегіями Комісії, визначеними за її рішеннями, у порядку, що діяв на день відкриття дисциплінарної справи. Ухвалюючи рішення за результатами розгляду таких дисциплінарних справ, Вища кваліфікаційна комісія суддів України застосовує дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

Якщо на день набрання чинності цим Законом Вищою кваліфікаційною комісією суддів України прийнято рішення про відкриття дисциплінарної справи, дисциплінарні органи Вищої ради правосуддя застосовують дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом. Дисциплінарні справи, відкриті до набрання чинності цим Законом, розглядаються дисциплінарними органами Вищої ради правосуддя у порядку, який діяв на день відкриття дисциплінарної справи.

33. Заяви, які передані Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів судів загальної юрисдикції Вищій раді юстиції відповідно до частини п'ятої статті 2 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», дисциплінарні органи Вищої ради правосуддя розглядають у порядку та строки, встановлені законом для здійснення дисциплінарного провадження. За результатами розгляду таких заяв застосовуються дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 серпня 2016 р. № 535
Київ

Деякі питання Українського державного конструкторсько-технологічного інституту транспорту АПК

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Віднести частину будівлі (літер А) загальною площею 4472,41 кв. метра та будівлі (літер Б, В) (реєстраційний номер 277527426101) по вул. Незалежності, 46, у м. Івано-Франківську до сфери управління Державної судової адміністрації.
2. У додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 2015 р. № 271 «Про проведення прозорості та конкурентної приватизації у 2015—2016 роках» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 38, ст. 1149, № 82, ст. 2723, № 92, ст. 3136; 2016 р., № 1, ст. 7) виключити таку позицію:
«00861529 Український державний конструкторсько-технологічний інститут транспорту АПК».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 серпня 2016 р. № 558
Київ

Про внесення змін до Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 травня 2005 р. № 376 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 22, ст. 1196; 2007 р., № 22, ст. 865; 2008 р., № 31, ст. 982; 2011 р., № 88, ст. 3208; 2012 р., № 60, ст. 2421; 2015 р., № 24, ст. 671, № 67, ст. 2210; 2016 р., № 35, ст. 1359), зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 серпня 2016 р. № 558

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів

1. У пункті 2:
1) абзац третій викласти в такій редакції:
«Державна реєстрація лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, здійснюється на підставі заяви та висновку Центру, складеного за результатами проведення у визначеному МОЗ порядку розгляду доданих до заяви матеріалів.».
2) доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Інформація про подані заяви про державну реєстрацію, стан розгляду документів та прийняті за його результатами рішення безоплатно оприлюднюються на веб-сайті Центру.».
2. Абзаци десятих і одинадцятих пункту 3 виключити.
3. У пункті 3^а:
1) абзац перший викласти в такій редакції:
«3^а. До заяви про державну реєстрацію лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, замість документів, зазначених у підпунктах 1—5 пункту 3 цього Порядку, додаються:»;
2) доповнити пункт підпунктом 3^а такого змісту:
«3^а) Матеріали реєстраційного дося, на підставі якого було здійснено реєстрацію лікарського засобу компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади або за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, становить десять робочих днів.».
4. У пункті 5:
1) абзац другий викласти в такій редакції:
«На підставі поданої заявником заяви, висновків та рекомендацій Центру МОЗ приймає протягом десяти робочих днів (щодо лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії,

Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу) або протягом семи робочих днів (щодо лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між МОЗ та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі) рішення про реєстрацію лікарського засобу чи про відмову в такій реєстрації.»;
2) друге речення абзацу третього викласти в такій редакції: «До Державного реєстру вноситься інформація щодо можливості рекламування лікарського засобу, а також дані про попередню реєстрацію, перереєстрацію чи скасування реєстрації лікарського засобу та про реєстрацію лікарського засобу в Сполучених Штатах Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канаді, а також держав — членах Європейського Союзу, якщо такий лікарський засіб пройшов державну реєстрацію як лікарський засіб, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, у тому числі назва країни реєстрації і органу реєстрації та дата реєстрації.».
5. Пункт 7 доповнити абзацом такого змісту:
«Розгляд матеріалів щодо внесення змін до реєстраційних матеріалів щодо лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, здійснюється в порядку, встановленому МОЗ.».
6. Перше речення абзацу другого пункту 9 викласти в такій редакції:
«Підставою для відмови в державній реєстрації лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, є подання не в повному обсязі документів, передбачених пунктом 3 4 цього Порядку, виявлення в таких документах недостовірної чи неповної інформації, невідповідність найменування виробника такого лікарського засобу, адреси його місцезнаходження та місцезнаходження його виробничих потужностей, зазначених у заяві про державну реєстрацію лікарського засобу, інформації, на підставі якої такий лікарський засіб зареєстровано компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади чи Європейського Союзу.».
7. Абзац другий пункту 10 викласти в такій редакції:
«Перереєстрація лікарського засобу, в тому числі лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, за централізованою процедурою компетентним органом Європейського Союзу для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, для застосування на території таких країн чи держав — членів Європейського Союзу, здійснюється МОЗ на підставі заяви, реєстраційних матеріалів та висновку Центру, який містить, зокрема, відомості щодо співвідношення очікуваної користі до можливого ризику під час застосування лікарського засобу (крім активного фармацевтичного інгредієнта та продукції «in bulk»), складеного у визначеному МОЗ порядку.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 серпня 2016 р. № 559
Київ

Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 622

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 622 «Деякі питання здійснення державних закупівель лікарських засобів та медичних виробів із залученням спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 69, ст. 2260) такі зміни:
абзаци перший та четвертий підпункту 1 викласти в такій редакції:
«1) критеріями вибору спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі, серед тих, що визначені у пункті 24 частини першої статті 1 Закону України «Про публічні закупівлі», є:»;
«ціна послуг, пов'язаних із закупівлю товару, що надаються спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі»;»;
у підпункті 3 слова і цифру «абзацу сімнадцятого частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» замінити словами і цифрою «абзацу шістнадцятого частини третьої статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 серпня 2016 р. № 560
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2015 р. № 787

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна АТ «Дельта Банк» на електронному торговельному майданчику ТОВАРНА БІРЖА «КІЇВСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА БІРЖА»

Номер **№ № 215315, 215317, 215320, 215323, 215325, 215327, 215330, 215332, 215334, 215337**

Коротка назва лоту: основні засоби
Місце проведення аукціону: https://karb.in.ua/
Дата проведення аукціону: 04 жовтня 2016 року
Час проведення аукціону: з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв

Детальна інформація по лоту: (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні): http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/5682-04102016-13

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 15.08.2016 року розглянуто цивільну справу №409/1812/16-ц за позовною заявою Ключкової Світлани Євгенівни до Лутугинської міської ради про визнання права власності в порядку спадкування та винесено заочне рішення про задоволення позову.

Суддя Третяк О.Г.

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 18.08.2016 року розглянуто цивільну справу №409/1775/16-ц за позовною заявою Башкатової Марини Вікторівни до Башкатова Олександра Володимировича (91000, м. Луганськ, кв. Степной, б.7, кв.43) про розірвання шлюбу та винесено заочне рішення про задоволення позову.

Суддя Третяк О.Г.

В провадженні Приморського районного суду м. Одеси знаходиться цивільна справа №522/12733/16ц за позовом Куїмової Олени Сергіївни до Куїмова Ігоря Миколайовича про розірвання шлюбу.

Приморський районний суд м. Одеси викликає відповідача Куїмова Ігоря Миколайовича у судові засідання, яке відбувається 20.09.2016 року о 09 год. 30 хвилин у приміщенні Приморського районного суду за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33 (зал судових засідань № 208).

У разі Вашої неявки у судові засідання, наступне судові засідання відбудеться 29.09.2016 року о 10 год. 00 хвилин або справа може бути розглянута у Вашу відсутність.

Суддя Бойчук А. Ю.

Любомльський районний суд Волинської області (44300, Волинська обл., м. Любомль, вул. Ярослава Мудрого, 3) викликає Лукашук Галину Андріївну, 29.07.1981 року народження, Гулевича Юрія Володимировича, 25.09.1973 року народження, як відповідачів у цивільній справі № 163/1670/16-ц за позовом Любомльської райдержадміністрації в інтересах Гулевича Олега Юрійовича про позбавлення батьківських прав.

Попереднє судове засідання відбудеться 05.09.2016 року о 10.00 год. у приміщенні Любомльського районного суду. Відповідачам пропонується надати заперечення проти позову та докази. У разі неявки відповідачів справа розглядатиметься у їхню відсутність за наявними в ній матеріалами.

Суддя Войтюк Л. М.

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2015 р. № 787 «Про затвердження переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закуповуються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 81, ст. 2703, № 92, ст. 3116) такі зміни:
у постановляючій частині слово «Затвердити» замінити цифрою і словом «1. Затвердити»;
доповнити постанову пунктом 2 такого змісту:
«2. Міністерство охорони здоров'я може за умови закупівлі необхідної кількості лікарських засобів та медичних виробів, зазначеної у переліку, затвердженому цією постановою, з урахуванням обсягу невикористаних коштів на рахунках спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі за напрямом використання бюджетних коштів у 2015 році, збільшувати кількість одиниць товару в межах 100 відсотків потреби.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 серпня 2016 р. № 600-р
Київ

Про виділення коштів для надання одноразової грошової допомоги членам сімей волонтерів, які загинули (померли), та волонтеру, якому встановлено інвалідність внаслідок поранення, отриманого під час надання волонтерської допомоги в районі проведення антитерористичної операції

1. Виділити Міністерству соціальної політики 2 033,7 тис. гривень, у тому числі для надання одноразової грошової допомоги членам сімей волонтерів, які загинули (померли) внаслідок поранення, отриманого під час надання волонтерської допомоги в районі проведення антитерористичної операції, — 1 827 тис. гривень, та волонтеру, якому встановлено інвалідність внаслідок поранення, отриманого під час надання волонтерської допомоги в районі проведення антитерористичної операції, — 206,7 тис. гривень.
Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.
2. Міністерству соціальної політики:
затвердити у тижневий строк за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних з наданням допомоги, зазначеної у пункті 1 цього розпорядження;
подати до 1 жовтня 2016 р. Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 лютого 2016 р. № 109-р
Київ

Про розміщення територіального органу Національної поліції

1. Розмістити Департамент захисту економіки Національної поліції в нежитлових приміщеннях загальною площею 2242,3 кв. метра у будівлі по вул. Чапаєва, 6, у м. Києві.
2. Фонду державного майна забезпечити укладення з Департаментом захисту економіки Національної поліції договору оренди нежитлових приміщень, зазначених у пункті 1 цього розпорядження, на умовах відшкодування балансоутримувачеві фактичних витрат, пов'язаних з їх утриманням.

Прем'єр-міністр України А. ЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 серпня 2016 р. № 602-р
Київ

Про скасування розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 109

Скасувати як таке, що не реалізоване, розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 109 «Про розміщення територіального органу Національної поліції».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Коровай, коровай, кого любиш — вибирай!

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ. На Воздвиження жупан з кожухом міняються, а осінь із зимою

Павло ЛАРІОНОВ
для «Урядового кур'єра»

Хоч яким спекотним був останній місяць літа, прохолодний подих осені вже відчувається. Стерні і сіножаті виблискують під казковими килимами, зітканими з міриад струн сріблястого павутиння. Це традиційне вбрання хліборобської ниви до зустрічі і проводів другого бабиного літа.

Не всі прогнози синоптиків і народні прикмети щодо погодних умов у вересні підтверджуються. Від першого осіннього місяця не варто чекати природної стабільності. Про це нагадає народне прислів'я: «У вересневий час сім погод у нас». Та, як мовиться, на погоду не нарікай, а про урожай подбай. Незважаючи на окремі природні катаклізми, цьогоріч гарно вродили зернові, садовина і городина. Нарешті будемо й з гречкою. А ще небувалим солодким урожаєм порадували нас пасічники. На усі три Спаси медові базари України демонстрували такий вибір весняного і літнього взятку, що очі розбігалися. Може, наша держава за підсумками цього року переміститься з третього на друге місце у світі з виробництва меду. Сподіваємося на це! І на високий урожай осінніх культур.

У вересні прогнози погодних умов наступних місяців народні синоптики складають, спостерігаючи за прикметами у такі дні релігійних свят: Тадея, Василини (3), Луки-Брусничника (5), Семена-Стовпника (14), Різдво Богородиці — Друга Пречиста (21), Петра і Павла (осінніх, 23), Воздвиження Чесного Хреста Господнього (27).

На Тадея селянин не журився, бо «в хаті хлібець завівся». А Василина про льон клопочеться: вчасно зібрати — волокна не втрачати, а насіння й у снопах дозріє. О цій порі легкі подуви вітру здійснюють у повітря численні пасма павутиння. Якщо воно стелиться по землі — на тепло; мало павутиння — осінь буде сухою.

Гуцули у день Луки-Брусничника відзначають свято вовків. Цей народний обряд здавна вважається своєрідним запобіжним заходом від втрат домашніх тварин на пасовиськах. Якщо до цього дня дозріла брусниця, то час косити овес; якщо осика ще не скинула листя, довго не буде дощів; якщо журавлі вже відлетіли у вирій — зима буде ранньою.

Українці завжди вміли красиво домовлятися про те, що стосується лише двох

НАШ КАЛЕНДАР

- 1 вересня — День знань
- 2 вересня — День нотаріату
- 4 вересня — День підприємця; 25 років тому (1991) над будинком Верховної Ради України було піднято синьо-жовтий прапор
- 5 вересня — Міжнародний день благодійності
- 8 вересня — Міжнародний день солідарності журналістів; Міжнародний день грамотності
- 10 вересня — День фізичної культури і спорту; День українського кіно; Всесвітній день запобігання самогубствам
- 11 вересня — День танкістів; День працівників нафтогазової та нафтопереробної промисловості; Ускіновіння. Строгий піст
- 15 вересня — Міжнародний день демократії
- 16 вересня — Міжнародний день охорони озонного шару
- 17 вересня — День рятувальника; День винахідника і раціоналізатора; День фармацевтичного працівника
- 18 вересня — День працівника лісу
- 21 вересня — Міжнародний день миру; Різдво Пресвятої Богородиці. Друга Пречиста
- 22 вересня — День партизанської слави
- 25 вересня — День машинобудівника; Всесвітній день серця
- 26 вересня — Всесвітній день моря; Європейський день мов; Міжнародний день боротьби за повну ліквідацію ядерної зброї
- 27 вересня — День туризму; Всесвітній день туризму; Воздвиження Чесного Хреста Господнього
- 28 вересня — Всесвітній день боротьби із захворюванням на сказ
- 30 вересня — День усиновлення; Всеукраїнський день бібліотек

До свята Семена-Стовпника хлібороби повинні завершити сівбу озимих. Старі люди кажуть: «На Семена до обіду сій-ори, а після обіду немає пори». Цього дня уже можна засилати сватів, щоб на Покрову (14 жовтня) справляти весілля. На Семена починали вечорниці. Популярною на них була гра в «Коровай». Дівчата по черзі з короваєм у руках обходили парубків, які статечно сиділи на лавах і співали обрядову пісню, її завершальні слова: «Коровай, коровай, кого любиш, вибирай!» З поклоном дівчина давала окрасу короваю своєму обранцеві. Після таких вечорниць часто засиляли сватів.

Якщо Семен проводить у вирій гусей, зима буде рання; якщо гуси летять високо — сніг випаде нескоро; якщо білка вже змінила хутро — зима буде лагідна.

На Різдво Богородиці господині печуть з пштованого (найбілішого) борошна пироги, варять вареники — «щоб жіноча душа не боліла». Перед іконою Божої Матері запалюють свічку і ставлять на столі миску куті, заправленої медом. Це обряд пошанування матерів аж до дванадцятого коліна. Бездітні жінки моляться Богородиці і просять її допомогти їм пізнати щастя материнства. Народне прислів'я каже: «Друга Пречис-

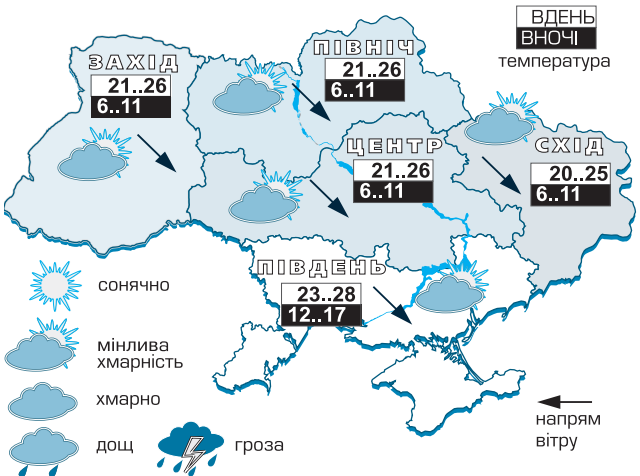
та дощем поливає — негразди змиває». Але дощ на Пречисту, за давніми прикметами, це ще й ознака щедрого наступного господарського року.

На Петра і Павла — день осіннього рівнодення. Сонце дедалі менше посилає свого тепла на землю. Якщо горобина рясно вкрита яскравими кетягами — осінь буде з дощами, а зима — з морозами. Під стріхами сільських осель ця ягода займає почесне місце з калиною. Вважається, що горобина охороняє обійстя від усякого лиха, відганяє нечисту силу. Якщо кетягів на дереві мало — осінь буде без дощів, а наступне літо — спекотне.

На Воздвиження можна їсти горіхи нового врожаю. До цього дня їх споживання вважалося великим гріхом, бо серцевина плодів схожа на хрест. Чотири перші горіхи кидали на чотири боки, «щоб ніколи не вкусила гадюка». Господарі в цей день кладуть у засіки обереги — дерев'яні хрести (чи навхрест дві вербові гілки), «щоб із зимовими запасами не трапилось ніякого лиха». У вирій відлітають останні птахи, ведмеді лапшують барлоги. «На Воздвиження жупан з кожухом міняють ся, а осінь із зимою», — каже народна мудрість.

Ми стерпимо будь-які примхи погоди: буревії, градобой, зливи і морози. Знаємо наперед, що ці природні лиха скороминучі. Важко терпіти нахабну агресію нашого зажерливого північного сусіда, якій немає кінця-краю. Який оберег поставити нам на наших кордонах, щоб навіки убезпечити себе від хижих зазіхань ворога? Він у нас був. Позбулися, беззастережно повіривши у миролюбні запевнення наддержав-гарантів. Тепер «маємо те, що маємо...»

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 1 ВЕРЕСНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+6 +11	+21 +26	Черкаська	+6 +11	+21 +26
Житомирська	+6 +11	+21 +26	Кіровоградська	+6 +11	+21 +26
Чернігівська	+5 +10	+19 +24	Полтавська	+6 +11	+19 +24
Сумська	+5 +10	+18 +23	Дніпропетровська	+6 +11	+21 +26
Закарпатська	+10 +15	+22 +27	Одеська	+12 +17	+23 +28
Рівненська	+6 +11	+21 +26	Миколаївська	+12 +17	+23 +28
Львівська	+6 +11	+21 +26	Херсонська	+12 +17	+23 +28
Івано-Франківська	+6 +11	+21 +26	Запорізька	+10 +15	+21 +26
Волинська	+6 +11	+21 +26	Харківська	+6 +11	+19 +24
Хмельницька	+6 +11	+21 +26	Донецька	+6 +11	+20 +25
Чернівецька	+6 +11	+21 +26	Луганська	+6 +11	+19 +24
Тернопільська	+6 +11	+21 +26	Крим	+12 +17	+23 +28
Вінницька	+6 +11	+21 +26	Київ	+9 +11	+22 +24

Укргідрометцентр

Шевченко обіцяє конкуренцію у головній команді

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ. Головний тренер національної збірної України з футболу Андрій Шевченко, якому належить дебютувати у новій ролі вже 5 вересня — у відбірній зустрічі чемпіонату світу 2018 року з командою Ісландії, пояснив велику кількість викликаних на збір гравців тим, що він планує створити конкуренцію у національній команді.

«Гравці мають знати, що, аби отримати місце у складі, за нього потрібно боротися. Треба доводити, що ти кращий за інших, показувати результат», — зазначив наставник синьо-жовтих.

Перед командою стоять лише найвищі завдання на майбутню кваліфікацію, запевнив керманич збірної. «Але спочатку ми зобов'язані повернути довіру вболівальників своїми звершеннями і самовіддачею», — додав він.

За словами Андрія Шевченка, він чудово розуміє, на яке місце потрапив, і чого очікує від збірної України футбольна спільнота: «Відсьогодні нам необхідно зосередитися, сконцентруватися і вирішити поставлені завдання. Я 18 років провів у національній команді як гравець і добре знаю, що таке збірна України. Пройшов багатьох тренерів, у мене є чітке розуміння специфіки тренерської роботи. Тут у тебе набагато менше часу, ніж у клубного тренера. Ти маєш сконцентруватися на деталях, які потрібні для команди».

Багатьох прихильників футболу цікавить, як саме збірна України гратиме під керівництвом Андрія Шевченка. Адже спільнота чекає позитивних змін у виступах команди після невдач на Євро-2016 у Франції. Шевченко жартома поділився деякими секретами нової формації: «Гратимемо з одним воротарем і чотирма захисниками. У нашому арсеналі є кілька тактик, які плануємо використовувати залежно від специфіки суперників і матчів. Головне, щоб футболісти якнайшвидше ознайомилися зі структурою командної гри».

Саме через брак колективізму «погоріли» у Франції підопічні Михайла Фоменка. Цікаво, яку роботу над помилками зробили ті з них, кому доведеться працювати з Андрієм Шевченком?

Матч на «Олімпійському» не буде простим, адже збірна Ісландії — головне відкриття минулої європейської першості — нині посідає 22 місце у рейтингу ФІФА.